

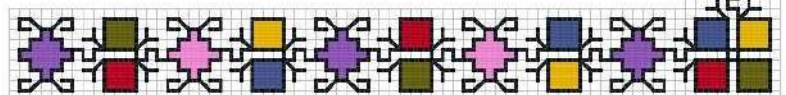
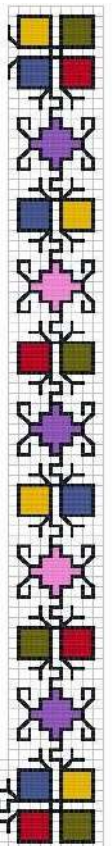
ISSN 2066 - 1347

NR. 16

IUNIE 2024

CASA COPILĂRIEI

Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița

Ms. 1457/19.03.2015

Inspector,
Victoria TOMESCU

Coordonatori:

Prof. STAN ANA – MARIA
Prof. HEAȘCĂ CORINA-MIHAELA
Prof. TORCICĂ GHEORGHİȚA

Tehnoredactare și Prepress:

Prof. HEAȘCĂ CORINA-MIHAELA
Prof. TORCICĂ GHEORGHİȚA

Colectivul de redacție:

Prof. STAN ANA – MARIA
Prof. ANGHELACHE – VOICA
GEORGIANA – LIVIA
Prof. ARZOIU LEONTINA FILOFTEIA
Prof. DINU MARINELA
Prof. DUȚĂ MARILENA TATIANA
Prof. HEAȘCĂ CORINA-MIHAELA
Ed. MITRESCU ELENA
Prof. STAN FLORINA
Prof. NIȚOI BEATRICE – ANDREEA
Prof. RADU CERASELA
Prof. RUSU ELENA ECATERINA
Prof. TACU MARIA – MIRELA
Prof. TORCICĂ GHEORGHİȚA
Prof. VOLOC JENI – FLORIANA
Ed. ZEPIȘI ADRIANA-CRISTINA
Ed. ANA MARIA RALUCA
Ed. NIȚU IOANA ALEXANDRA
Ed. COBIANU CRISTINA ELENA
Ed. CURTAȘU PETRUȚA
Ed. FRĂȚOIU IONELA
Ed. GHERGHE ANA-MARIA
Ed. IOANA ANCUȚA ELENA
Ed. IONIȚĂ GEORGIANA ELENA
Ed. RĂDOI ANDRA-MARIA

CUPRINS

Abordări ale educației pentru valori în educația timpurie. Proiectul educațional - <i>Să fim prieteni. Fără bullying</i>	4
<i>Să fim prieteni - Fără bullying</i> : crearea unui mediu sigur și prietenos pentru copiii din învățământul preșcolar	8
Creștem cititori!	12
<i>Împreună cu Piu-Piu și familia sa!</i> - Proiect de activitate integrată	14
Importanța grădiniței în dezvoltarea copilului	18
<i>Călătorie la poli</i> - Proiect de activitate integrată	19
Conectarea cu natura prin arta tranzientă	22
Ce menținem și ce schimbăm în educație?	25
Tehnologia, parte a inovației educaționale	29
Metode moderne aplicate în învățământul preșcolar	33
Proiectele eTwinning și aplicarea acestora în cadrul educației timpurii	35
Rolul jocului în educația timpurie	38
Educația timpurie și jocurile ei	39
Prevenirea și combaterea bullying-ului în grădinița de copii	41
Managementul motivațional și participativ în educație	43
Taxonomia „noilor educații” și elemente de specificitate ale acestora	45
O grădiniță fără violență	49
<i>Cireșe pe crenguță</i> - Proiect de activitate	51
Importanța excursiei școlare în învățământul preșcolar	53
<i>The fantastic 4</i> : un spectacol pentru a descoperi spiritul european	56
Instantanee din Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14	59

Abordări ale educației pentru valori în educația timpurie

Proiectul educațional Să fim prieteni. Fără bullying

Director, Prof. Dr. Stan Ana-Maria
Grădinița cu P. P. Nr. 14 Târgoviște

Valorile sunt principiile fundamentale și standardele ce ghidează comportamentele și acțiunile care trebuie apreciate ca fiind dezirabile. Prin urmare, educația pentru valori este un efort conștient de a permite copiilor să învețe și să înțeleagă valorile recunoscute în mod obișnuit, pentru a le practica ulterior ca membri ai comunității.

Unitățile de învățământ sunt, în mod tradițional, centre de formare a valorilor, care oferă copiilor oportunități de a comunica, de a experimenta și de a negocia valorile promovate și recunoscute în cadrul societății. Prin urmare, unitățile de învățământ joacă rolul fundamental pentru transferul idealurilor tradiționale și formarea valorilor generale.

Schimbările tehnologice, sociale, culturale și economice actuale, aduc în prim-plan necesitatea abordării educației pentru valori în mediul școlar, ținând cont de faptul că cei mici învață valorile de la colegii și de la profesorii lor, din mediul școlar și extrașcolar, conștient și inconștient.

În acest context, începând cu anul școlar 2022-2023, în educația timpurie din România a fost implementat programul educațional național de educație pentru valori *Joc, respect și bucurie*. Acest proiect este un efort conștient de a crește indivizi care pot converti valorile în comportamente.

Pornind de la aceste premise, Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Târgoviște s-a alăturat în anul școlar 2023-2024 proiectului *Să fim prieteni. Fără bullying*, un program de

prevenire a bullying-ului care face din relațiile pozitive dintre copii-copii și copii-adulți o prioritate, creând pentru toți actorii implicați oportunități de a participa și de a acționa.

Principalele obiective ale programului *Să fim prieteni. Fără bullying* sunt:

- Dezvoltarea unor comunități pozitive în care copiii se tolerează și se respectă reciproc.
- Dezvoltarea abilităților copiilor de a avea grijă unii de ceilalți și de a avea curajul să-și apere prietenii care nu se pot apăra singuri.
- Crearea unei culturi incluzive bazată pe valori – **toleranță, grijă, curaj și respect**, valori după care se ghidează educatorii și părinții deopotrivă.

Astfel, proiectul îmbină promovarea valorilor cu prevenirea violenței în mediul școlar, fiind ușor de integrat în rutina zilnică din creșe și grădinițe.

Programul abordează trei direcții: formarea specialiștilor, practicile sociale și valizele cu resurse.

Formarea specialiștilor: În luna iunie 2023 toate cadrele didactice din Grădinița cu Program Prelungit Nr.14 Târgoviște au participat la cursul de formare continuă, organizat de Salvați Copiii România, în cadrul programului „Să fim prieteni”, Proiect Educațional Internațional „*SĂ FIM PRIETENI! FREE OF BULLYING!*” (Salvați Copiii România, The Mary Foundation and Save the Children Danemark). Scopul cursului a fost, pe de o parte, să prezinte programul ca pe un ajutor în procesul de învățare și să informeze cu privire la bullying, și, pe de altă parte, să introducă instrumente de consolidare a colaborării dintre cele trei grupuri țintă ale programului: specialiști, părinți și copii. Formarea specialiștilor a avut la bază metodologia internațională Free of Bullying și a fost susținută de psihopedagogi cu experiență.

Practicile sociale: La nivelul fiecărei grupe de preșcolari din unitate se desfășoară cel puțin trei activități cu preșcolarii și una cu părinții acestora pe parcursul fiecărui modul de învățare. Activitățile îmbracă diferite forme: discuțiile de grup (întrunirile copiilor) unde sunt folosite cartonașe de conversație pentru a iniția discuțiile, folosirea Ursulețului Prietenos pentru moderarea discuțiilor, masajul însoțit de povești terapeutice și activitățile ritmice.

Practicile sociale sunt cele prin intermediul cărora se promovează valorile: toleranță, grijă, curaj și respect.

Aceste valori sunt însușite atunci când copilul și-a dezvoltat cu succes anumite calități, cum ar fi: atașament, autocontrol, empatie și când relaționează eficient cu cei din jur.

Modalități de a promova valorile în mediul educational din grădiniță:

- Încercați să creați oportunități de învățare despre locuri noi, despre alte culturi, alți oameni.

- Creați copilului situații în care să aibă oportunitatea de a oferi ajutor și celorlalți.

- Dezvoltați-le abilități de negociere, de rezolvare a problemelor, de a face față situațiilor de criză.

- Ajutați copilul să se simtă

important, în siguranță și iubit. Un copil care se simte iubit, învață să-i iubească și pe ceilalți.

- Încercați să folosiți comentarii pozitive pentru a forma comportamentul copilului.

Valizele cu resurse: Valiza cu resurse a fost creată pentru specialiști, părinți și copii, pentru ca ca toți cei vizați să fie implicați și motivați. Valiza conține Ursulețul prietenos, mascota programului și un set de ursuleți mici (câte unul pentru fiecare copil din grupă), ghidul specialiștilor, 3 cărți cu

activități specifice programului, fișe și cartonașe de conversație, scrisori pentru părinți, afișe și multe alte instrumente ce pot fi utilizate în lucrul cu copiii.

Resursele puse la dispoziția cadrelor didactice, copiilor și părinților, sunt utile în transmiterea valorilor promovate de proiect, cu ajutorul acestora, copiii învață să-și exprime emoțiile, dezvoltă o înțelegere mai profundă a propriului rol în interacțiunile cu prietenii, iar grupul de copii ca întreg este întărit.

Valorile, ca factor principal în procesul educațional oferă îndrumări în realitatea subiectivă și socială și reprezintă puncte de referință pentru stabilirea obiectivelor vieții. Principala problemă de actualitate o reprezintă deteriorarea valorilor la ființele umane, încă de la cea mai fragedă vârstă, acest lucru datorându-se vremuri dificile pe care le trăim, în care pacea și securitatea umană se confruntă cu noi provocări la nivel individual și global. Odată cu creșterea progresului material, ne lipsește ceva foarte important, educația morală și învățarea prin servicii.

Astfel, educația pentru valori, precum și orientarea către valori a preșcolarilor, devine un domeniu necesar în educație.

Bibliografie:

1. Gokce, A.T. (2021). *Core Values in Education from the Perspective of Future Educators*. SAGE Open, pp.1– 14.
2. Gui, A. K. W., Yasin, M., Abdullah, N. S. M., & Saharuddin, N. (2020). *Roles of Teacher and Challenges in Developing Students' Morality*. Universal Journal of Educational Research, 8(3C): pp. 52-59.
3. Johansson, E. (2018). *Values Education in Preschool*. In E. Johansson, and J. Einarsdottir, (Eds.) *Values in Early Childhood Education. Citizenship for Tomorrow*: 1–16. New York: Routledge.

Să fim prieteni - Fără bullying: crearea unui mediu sigur și prietenos pentru copiii din învățământul preșcolar

Prof. învă. preșcolar Torcică Gheorghia

Prof. învă. preșcolar Heașcă Corina-Mihaela

Să fim prieteni - Fără bullying este un program de prevenire a bullying-ului care prioritizează relațiile pozitive atât între copii, cât și între copii și adulți, oferind oportunități de participare și acțiune pentru toți cei implicați. Bazat pe convingerea că un puternic simț al comunității și relațiile pozitive dintre copii pot preveni excluderea și bullying-ul, acest program promovează un mediu sigur și inclusiv.

Programul pleacă de la premisa că bullying-ul este întotdeauna responsabilitatea adulților. Adulții care se află zilnic în preajma copiilor sunt cei mai bine poziționați pentru a preveni bullying-ul, prin promovarea unei comunități puternice și a unui mediu în care respectul și empatia sunt valori fundamentale. Implementarea programului implică educarea și conștientizarea adulților și copiilor, organizarea de activități de grup care întăresc legăturile interpersonale și oferirea de suport și consiliere. Scopul final este reducerea cazurilor de bullying și crearea unui mediu sigur și suportiv pentru toți copiii.

Scopul urmărit în activitățile realizate la grupa mijlocie include crearea unui mediu educațional sigur și relaxant, dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor, promovarea empatiei și respectului între copii și părinți. De exemplu, activitățile desfășurate au implicat stimularea simțurilor, învățarea tehnicilor de autoreglare emoțională și masaj simplu, toate acestea contribuind la prevenirea comportamentelor de bullying și întărirea sentimentului de apartenență la grup.

Activitate 1 „*Să ne relaxăm!*”

Descrierea activității: Activitatea s-a desfășurat în sala de grupă, unde am amenajat un spațiu confortabil cu păături și perne, oferind copiilor un mediu relaxant. Scopul principal a fost stimularea simțurilor copiilor prin diferite exerciții de relaxare și sensibilizare tactilă. Copiii au fost invitați să participe activ, fiind implicați fizic și emoțional în toate exercițiile. Am avut un rol esențial în ghidarea și susținerea copiilor pe parcursul activităților.

Acțiuni concrete desfășurate:

Varianta 1: *Popeye mănâncă spaghetti:*

Sarcini: Copiii au fost rugați să-și încordeze mușchii, imitându-l pe Popeye, iar educatoarea le-a atins mușchii pentru a verifica încordarea. Apoi, copiii au fost îndemnați să se relaxeze complet, devenind moi precum spaghetti. Educatoarea a ridicat brațele și picioarele copiilor pentru a verifica starea de relaxare. Acest exercițiu a ajutat copiii să înțeleagă diferența între tensiune și relaxare, contribuind la autoreglarea emoțională.

Varianta 2: *Masajul cu pana:*

Sarcini: Am folosit pene pentru a-i gâdila pe copii pe față, mâini și picioare, stimulându-le simțul tactil într-un mod plăcut și relaxant. Copiii au experimentat senzații noi și reconfortante, ceea ce a contribuit la crearea unui mediu calm și sigur.

Resurse valorificate: Pentru desfășurarea acestor activități am utilizat pături, perne, pene și perii moi.

Rezultate: Activitatea a dus la relaxarea copiilor și la o experiență senzorială plăcută, consolidând astfel un mediu sigur și confortabil. Copiii au învățat să se relaxeze și să-și gestioneze emoțiile, ceea ce a avut un impact pozitiv asupra comportamentului lor, reducând riscul de bullying. Considerăm că această activitate a contribuit semnificativ la promovarea unui climat educațional sigur prin crearea unui mediu relaxant și pozitiv. Exercițiile de relaxare și sensibilizare tactilă au ajutat copiii să învețe să își gestioneze emoțiile și să se conecteze într-un mod sănătos cu ceilalți, ceea ce este esențial pentru prevenirea bullyingului. Interacțiunea pozitivă dintre copii și adulți a întărit sentimentul de siguranță și încredere, necesar pentru un mediu educațional sănătos și armonios.

Activitate 2 „Buburuza răsturnată”

Descrierea activității: Activitatea s-a desfășurat în sala de grupă, unde am creat un spațiu propice pentru jocuri interactive și colaborative. Copiii au participat activ, fiind implicați atât fizic, cât și emoțional în toate momentele jocului. Am ghidat și susținut fiecare copil pe parcursul jocului.

În cadrul acestei activități, copiii au fost invitați să colaboreze și să își dezvolte abilitățile de empatie și ajutor reciproc. Jocul a fost conceput pentru a stimula cooperarea și pentru a crea un mediu sigur și pozitiv, cu impact asupra prevenirii bullyingului.

Sarcini:

- Un copil a fost desemnat să fie „buburuza răsturnată”, stând întins pe spate, simbolizând o buburuză care nu se poate ridica singură.
- Doi copii au fost desemnați să fie ajutoarele buburuzei. Ei au avut sarcina de a colabora pentru a ridica buburuza răsturnată și a o așeza la locul său corect.
- Educatoarea a oferit îndrumări și încurajări, asigurându-se că ajutoarele lucrează împreună într-un mod sigur și eficient pentru a ajuta buburuza.

Resurse valorificate: Pentru desfășurarea acestei activități nu au fost necesare resurse materiale specifice, utilizând doar spațiul disponibil și implicarea activă a copiilor și adulților.

Rezultate: Copiii au învățat importanța colaborării și a ajutorului reciproc, experimentând senzația de a oferi și primi ajutor. Activitatea a creat un mediu de susținere și empatie, consolidând legăturile dintre copii și contribuind la prevenirea comportamentelor de bullying.

Considerăm că activitatea Buburuza răsturnată a contribuit semnificativ la promovarea unui climat educațional sigur prin stimularea cooperării și a empatiei între copii.

Prin acest joc, copiii au învățat să lucreze împreună și să se ajute reciproc, ceea ce este esențial pentru prevenirea bullyingului. Interacțiunea pozitivă dintre copii a întărit sentimentul de siguranță și încredere, necesar pentru un mediu educațional sănătos și armonios.

În concluzie, programul Să fim prieteni - Fără bullying demonstrează că, prin prioritizarea relațiilor pozitive și a simțului de comunitate, putem preveni bullying-ul în rândul copiilor. Activitățile desfășurate la grupa mijlocie arată că stimularea simțurilor, tehnicile de autoreglare emoțională și dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor sunt esențiale pentru crearea unui mediu sigur și relaxant. Promovarea empatiei și respectului reciproc între copii și părinți joacă un rol crucial în întărirea sentimentului de apartenență și prevenirea comportamentelor negative. Acest program subliniază importanța implicării active a adulților în educarea și sprijinirea copiilor pentru a construi o comunitate mai unită și mai rezistentă în fața bullying-ului.

Bibliografie:

1. Craig, W. M., & Pepler, D. J. (2007). Understanding bullying: From research to practice. *Canadian Psychology/Psychologie canadienne*, 48(2), 86-93. <https://doi.org/10.1037/cp2007010>.
2. Olweus, D. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do*. Blackwell Publishing.
3. Rigby, K. (2008). *Children and bullying: How parents and educators can reduce bullying at school*. Wiley-Blackwell.
4. Smith, P. K., Pepler, D., & Rigby, K. (Eds.). (2004). *Bullying in schools: How successful can interventions be?* Cambridge University Press.
5. Swearer, S. M., Espelage, D. L., & Napolitano, S. A. (2009). *Bullying prevention and intervention: Realistic strategies for schools*. Guilford Press.

Creștem cititori!

Prof. învă. preșcolar Nițoi Beatrice - Andreea

În ultima vreme, tot mai des întâlnim în domeniul educației – mai ales în comunicări din partea organizațiilor neguvernamentale – termenul „literație”. Cu toate acestea, cuvântul „literație” nu a ajuns încă în dicționarul explicativ al limbii române, iar cei care se feresc de el (cel mai probabil tocmai din acest motiv, mai ales instituțiile publice) tind să folosească sintagma „alfabetizare” sau „alfabetizare funcțională”.

Într-o societate în care analfabetismul funcțional atinge un procent de aproape 50%, se impune identificarea și aplicarea unor soluții, încă de la vârste fragede. Astfel, în grădinița

noastră, a fost implementat Parteneriatul Educațional de Literație „*Curcubeul poveștilor*”. Prin intermediul acestuia, am urmărit dezvoltarea abilităților de literație, reducerea analfabetismului funcțional, prevenirea abandonului școlar, dar și crearea unui spațiu care să susțină învățarea și dezvoltarea personală și profesională a educatoarelor.

În funcție de vârsta la care se află, un copil trebuie să citească sau să i se citească cel puțin 15-20 de minute pe zi. Însă timpul petrecut în compania cărților nu presupune, de fiecare dată, lectură. La o vârstă timpurie, cărțile reprezintă și o metodă de amuzament în familie și este perioada în care îi poți insufla celui mic dragostea pentru cărți. Mai mult,

înainte ca cel mic să învețe să citească și să scrie, timpul petrecut în compania cărților îl ajută să dezvolte elemente de bază, precum capacitatea de a vorbi, de a asculta, înțelege, urmări și desena.

Pe măsură ce copilul crește, descoperă legătura dintre sunete și cuvinte, dintre cuvinte și reprezentarea lor grafică, dintre litere, cuvinte și propoziții.

În cadrul activităților s-a urmărit implicarea preșcolărilor în diverse ateliere de literație, atât din cadrul Parteneriatului educațional, cât și în cele organizate de Asociația Ovidiu RO, precum *România de*

poveste, Pușculița cu povești, Povești pentru diversitate.

În urma atelierelor de literație desfășurate pe parcursul anului școlar, s-a putut observa o îmbunătățire a abilităților de comunicare la copii, îmbogățirea vocabularului și dezvoltarea imaginației. De asemenea, a crescut motivarea acestora pentru învățare și în principal pentru activitățile de lectură.

Bibliografie:

1. Iliescu, D., & Airinei, M. (2022). *Raport privind nivelul de literație al elevilor din România*. București: BRIO.
2. <https://www.noi-orizonturi.ro/>
3. <https://www.ovid.ro/citeste-mi-100-de-povesti/>

Proiect de activitate integrată

Împreună cu Piu-Piu și familia sa!

Educatoare Mitrescu Elena

SCENARIUL DIDACTIC

Activitatea debutează cu intrarea copiilor în sala de grupă pe melodia „Cucurigu”, apoi preșcolarii se așază pe scăunele.

Se face primirea copiilor în sala de grupă spunând:

„Dimineața a venit,
La grădiniță am sosit.
Puișorii-n cerc se-adună,
Ne salutăm cu voie bună”.

Salutul se realizează în grup:

„Bună dimineața, cer frumos, (copiii ridică brațele spre cer)

Bună dimineața, soare luminos, (copiii ridică brațele sub forma unei coroane în jurul capului)

Bună dimineața, micule vânt, ce alergi pe pământ, (copiii imită mișcarea vântului)

Bună dimineața, pomișori iubiți, (copiii duc mâinile sus ca o coroană)

Bună dimineața, păsări mari și mici, (copiii imită zborul)

Bună dimineața, fetițe, băieți,

A sosit o nouă zi/Salutare, dragi copii!”

Urmează prezentarea copiilor prin luarea din cuibar a puișorilor care lipsesc. Se trece la completarea **calendarului naturii** cu informațiile necesare: anotimpul, starea vremii și caracteristici specifice anotimpului.

Noutatea zilei se prezintă sub formă de surpriză: o găinușă le trimite un mesaj video prin care le precizează copiilor ca și-a rătăcit oușoarele prin clasa noastră, iar din ele urmează să iasă puișori. Ea îi roagă pe cei mici să o ajute să își recupereze oușoarele, iar la sfârșit îi va recompensa pe măsură. Le aduce drept cloșcă o găinușă care îi va ține oușoarele până ce ea va ajunge la noi. E plecată să îl ajute pe Piu-Piu, puiul ei mai mare.

Împărtășirea cu ceilalți: Pentru a-l cunoște mai bine pe Piu-Piu, acesta le aduce o poveste despre cum a reușit să își facă prieteni, dar și alte surprize.

În continuare se desfășoară activitatea din cadrul Domeniului Limbă și Comunicare – Educarea Limbajului, Tema activității: „*Povestea puișorului neprietenos*”- poveste populară, mijloc de realizare: povestirea educatoarei;

Introducerea în activitatea de povestire- În scopul creării unei atmosfere de bună dispoziție, necesară începerii activității, se vor recita versurile:

„ Haideți să aflăm dragi copilași ,
Povestea unui pui drăgălaș!
Vă povestesc cu bucurie,
Despre o lecție de prietenie!”

Se va trezi astfel interesul copiilor pentru activitate. Educatoarea va motiva preșcolarii, aducându-le aminte că după ce vor afla peripețiile puișorului, vor putea fi de ajutor găsindu-i mamei lui oușoarele.

Precizarea povestirii - Educatoarea va preciza numele poveștii: „*Povestea puișorului neprietenos*”(poveste populară) și sarcinile copiilor: să asculte cu atenție povestea pentru a o putea repovesti, dar și să urmărească imaginile la videoproiector, deoarece la final vor avea de răspuns la întrebările de pe stea.

Expunerea textului povestirii - Conținutul povestirii va fi prezentat de către educatoare clar, coerent, corect și expresiv, cu un ton și o mimică adecvată, pentru a trezi emoții și pentru a asigura motivația învățării. În timpul povestirii, educatoarea prezintă slide-uri (PPT) la videoproiector .

Planul de idei al povestirii:

1. Un puișor a găsit o coajă de pepene;

2. Câteva animăluțe i-au cerut puișorului să îi lase să se plimbe și ei în coaja de pepene, dar acesta i-a refuzat;
3. Puișorul a căzut din coajă când a început să plouă;
4. Animăluțele l-au salvat;
5. Cei patru au devenit prieteni.

Pe parcursul povestirii educatoarea va utiliza o serie de mijloace prin care va nuanța expunerea în funcție de stările afective pe care textul literar le implică și anume: tonul cald potrivit cu importanța faptelor, modularea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor prezentate.

Fixarea cunoștințelor se realizează cu ajutorul metodei interactive Explozia stelară. Se apreciază modul în care au răspuns și s-au descurcat copiii.

Cu ajutorul **tranziției**: „Puiul cafeniu” copiii părăsesc sala de grupă.

Jocuri și activități didactice alese.

Se revine în sala de grupă și se intuiesc materialele pregătite în centre și sarcinile de lucru.

Voi anunța jocurile și activitățile ce urmează a fi desfășurate în fiecare centru, invitând grupa de copii să le viziteze, intuind materialele puse la dispoziție și alegând centrul preferat. Se amintește copiilor comportamentul dezirabil în cazul acestor activități – vorbim în șoaptă pentru a nu-i deranja pe alții, să lucrăm frumos, să nu pătăm, să utilizăm cu grijă materialele, apreciem și protejăm lucrările făcute de colegi și cooperăm pentru realizarea acestora.

- La centrul **Artă** se desfășoară activitatea din cadrul **Domeniului Om și Societate – Activitate Practică**, unde copiii vor realiza „Familia lui Piu-Piu”.
- La centrul **Știință** se găsesc cutii transparente pline cu grâu și porumb, în care am ascuns diferite ouă colorate. Copiii vor sorta oușoarele după culoare, cu ajutorul pensetelor și le vor așeza în cofragul de aceeași culoare. **Sarcină diferențiată**- sortare după mărime.
- La centrul **Joc de rol** copiii au la dispoziție cocă și mălai cu apă cu ajutorul cărora vor pregăti mâncare pentru puișori (biluțe din cocă și din mălai cu apă).
- La centrul **Construcții** copiii găsesc bucăți rotunde din polistiren, bețe, paie, pene pe care le vor asambla pentru a obține „Cuibarul găinilor”.

În acest timp educatoarea oferă ajutor copiilor ori de câte ori este nevoie, îi îndrumă și le explică. De asemenea le oferă suport emoțional și îi încurajează.

După finalizarea sarcinilor din centre se face analiza produselor activității pentru a se observa lucrările realizate la fiecare centru în parte, apoi ies din sala de grupă recitând „Puișorii de găină”.

Se realizează apoi jocurile propuse pentru etapa -Jocuri și activități liber alese după cum urmează: **Joc distractiv:** „Cursa cu oul în lingură”. Se explică regulile jocului, se execută cu întreaga grupă. **Joc liniștitor:** „Puisorul ne înterabă”- joc wordall. Copilul numit va accesa cu ajutorul mouse-ului roata de pe ecran și va răspunde la întrebări referitoare la activitatea de azi.

<https://wordwall.net/resource/67089231>

Pentru fiecare activitate realizată, copiii descoperă oușoarele găinii.

Educatoarea utilizează metoda R.A.I (adaptată) pentru a evalua activitatea, punând diferite întrebări copiilor în legătura cu felul în care s-au simțit pe parcursul zilei și despre ce au lucrat, iar apoi face aprecieri asupra modului în care copiii s-au comportat la activitate și asupra modului în care s-au descurcat, oferindu-le mici recompense.

Bibliografie:

1. *** (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*. Ministerul Educației Naționale.
2. *** (2019). *Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie*.
3. Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela. (2006). *Metode interactive de grup*—ghid metodic. Editura Arves.
4. <https://wordwall.net/resource/67089231>

Importanța grădiniței în dezvoltarea copilului

Prof. învă. preșcolar Zepiși Adriana-Cristina

Grădinița reprezintă primul pas semnificativ în parcursul educațional al unui copil, având un rol crucial în dezvoltarea sa cognitivă, socială și emoțională. În acest articol, vom explora multiplele beneficii ale grădiniței și impactul acesteia asupra formării personalității și abilităților celor mici.

În grădiniță, copiii sunt expuși la o varietate de activități educaționale care le stimulează curiozitatea și gândirea critică. Activitățile precum jocurile didactice, desenele, modelajul și poveștile le dezvoltă creativitatea și abilitățile motorii fine. Profesorii folosesc metode interactive pentru a-i ajuta pe copii să învețe concepte fundamentale de matematică, științe și literatură, punând astfel bazele pentru viitoarele lor studii.

Grădinița oferă un mediu structurat în care copiii pot interacționa cu colegii lor, învățând să colaboreze, să împartă și să respecte reguli. Aceste interacțiuni sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. Copiii învață să-și gestioneze emoțiile, să rezolve conflicte și să dezvolte relații de prietenie. De asemenea, grădinița îi învață pe cei mici să fie independenți și să se descurce fără prezența constantă a părinților.

Un alt avantaj major al grădiniței este pregătirea pentru școală. Programul și rutina grădiniței îi ajută pe copii să se obișnuiască cu structura și disciplina necesare în mediul școlar. În plus, prin activitățile educative desfășurate, copiii își dezvoltă abilitățile de ascultare, concentrare și lucru în echipă, esențiale pentru succesul academic viitor.

Grădinițele pun un mare accent pe activitățile creative, cum ar fi arta, muzica și jocurile de rol. Aceste activități nu doar că sunt distractive pentru copii, dar le oferă și oportunități de a-și exprima gândurile și sentimentele într-un mod liber și neconstrâns. Prin intermediul jocului și al creației, copiii își dezvoltă imaginația și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Multe grădinițe încurajează implicarea părinților în procesul educațional, organizând diverse evenimente și activități la care aceștia pot participa. Această colaborare între educatori și părinți asigură o continuitate a educației și sprijină dezvoltarea armonioasă a copilului.

Grădinița joacă un rol esențial în dezvoltarea integrală a copiilor, oferindu-le nu doar cunoștințe academice, ci și abilități sociale și emoționale fundamentale. Prin intermediul unui

mediu de învățare structurat și stimulant, copiii își dezvoltă încrederea în sine, creativitatea și capacitatea de a colabora eficient cu ceilalți. Astfel, grădinița reprezintă fundamentul solid pe care se clădește viitorul educațional și personal al fiecărui copil.

Bibliografie:

1. Kallay, Eva, Catrinel, Ștefan. (2011). *Dezvoltarea competențelor emotionale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru educatori*. Editura Asociația de Științe Cognitive din România.
2. Stan, Liliana. (2014). *Pedagogia preșcolărității și școlarității mici*. Editura Polirom.

Călătorie la poli - Proiect de activitate integrată

Prof. învă. preșcolar Rusu Elena Ecaterina

Grupa: Mare C „*Fluturașii*”

Tema anuală: „*Când, cum și de ce se întâmplă?*”

Tema proiectului: „*Iarna, anotimpul copilăriei*”

Tema săptămânii: „*Animale polare*”

Tema activității: „*Călătorie la poli*”

Forma de realizare: Activitate integrată (ADP + ALA + ADE)

Tipul activității: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Valoarea urmărită: Entuziasmul

Componența activității:

- **Activități de dezvoltare personală:**

Rutine:

- Întâlnirea de dimineață: „*Bună dimineața, exploratori!*”
- Salutul, Prezența, Calendarul naturii;
- „*Mâinile ni le spălăm/ Sănătoși să ne păstrăm*” – deprinderi de igienă individuală

Tranziții:

- „*Bat din palme*” – joc cu text și cânt
 - „*Unul după altul, în rând ne așezăm*” – euritmie

▪ **Jocuri și activități didactice alese:**

- **Construcții:** „Iglu”
- **Joc de masă:** „Ajută pinguinul să ajungă la pești și hrănește-l!”
- **Joc de rol:** „De-a pescarii”

• **Activități pe domenii experiențiale:**

➤ **DLC – Educarea Limbajului:**

Tema: „Îl ajutam pe Martinel!”

Mijloc de realizare: *Joc didactic*

➤ **DEC – Educație artistico-plastică:**

Subiectul plastic: „Pinguinul meu”

Tema plastică: *Pata de culoare*

Mijloc de realizare: *Pictură*

• **Jocuri și activități didactice alese:**

- **Joc de mișcare:** „Pinguinii săltăreți”
- **Joc liniștitor** „Înfășoară sfoara!”

Scopul activității:

- Consolidarea cunoștințelor referitoare la despărțirea cuvintelor în silabe și formularea propozițiilor simple/dezvoltate, precum și a deprinderilor de organizare a compoziției plastice prin diferite tehnici de pictură.

La sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

- O1 – Să despartă în silabe cuvintele care descriu imaginile de pe jetoane.
 - O2 – Să formuleze cel puțin o propoziție simplă/dezvoltată.
 - O3 – Să picteze cel puțin un element specific temei propuse (corpul, ciocul, ochii, picioarele pinguinului), utilizând tehnicile plastice învățate.
 - O4 – Să suprapună cuburile de zahăr în jurul suportului dat pentru obținerea iglu-ului;
 - O5 – Să așeze pietricelele pe planșă, creând drumul pinguinului la pești și hrănindu-l pe acesta cu tot atâția pești cât indică cifra de pe burta lui;
 - O6 – Să pescuiască la copcă, folosind instrumentele puse la dispoziție;
 - O7 – Să exprime cu ajutorul adultului, opinia față de lucrarea proprie și/sau față de lucrarea celorlalți, motivându-și părerea.
- **Sarcina didactică:** Despărțirea cuvintelor în silabe.

- **Regulile jocului:** Copiii vor alege câte un jeton, îl vor denumi și vor despărți cuvântul în silabe, precizând numărul acestora. Preșcolarii care doresc vor spune pluralul cuvântului de pe jeton sau sunetul inițial al acestuia.
- **Elemente de joc:** ursul Martinel, fulgi de nea, jetoane, mesaj, piramidă, aplauze, recompense, laptop, videoproiector, aprecieri verbale.

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, observația, demonstrația, jocul, metoda Mâna oarbă, metoda Piramidei (adaptată), metoda R.A.I., turul galeriilor (adaptat).

Material didactic: panou de prezență, ecusoane, laptop, videoproiector, jetoane, ursul Martinel, fulgi de nea, planșă piramida, recompense, pahare, pensule, tempera, șervețele umede, carton, cuburi de zahăr, imagini cu iglu-uri, undițe, pești, pinguini cu cifre pe burtă, peștișori-hrană pentru pinguini, pietricele, drumul pinguinului, urme de pinguini cu săgeți, pești legați de sfoară.

Forme de organizare: Frontal, individual, în echipe, în grup.

Evaluare: Evaluare continuă prin aprecieri, verificare orală, observarea permanentă a comportamentului, analiza și corectarea imediată a răspunsurilor, autoevaluare.

Locul de desfășurare: sala de grupă

Durata: o zi

Bibliografie:

1. *** (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*. Ministerul Educației Naționale.
2. Breben S. (2006). *Metode interactive de grup*. Editura Arves.
3. Dumitrana, M. (1999). *Educarea limbajului în învățământul preșcolar*. vol. I, București: Editura Compania.
4. Ezechil, L., Lăzărescu, Păiși, M. (2001). *Laborator preșcolar; Ghid metodologic*. București: Editura V&I Integral.
5. Mitu, F., Antonovici, Ș. (2005). *Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar*. Editura Humanitas.

Conectarea cu natura prin arta tranzientă

Prof. învă. preșcolar Anghelache-Voica Georgiana Livia

Arta tranzientă are capacitatea de a acționa la un nivel profund în mintea, sufletul și spiritul unui copil.

Într-o lume a amenințărilor climatice, suntem mai datori decât oricând să-i învățăm pe cei mici să prețuiască și să protejeze natura. Curiozitatea specifică acestei vârste face ca anii de grădiniță să fie momentul ideal pentru a-i apropia pe copii de natură, pentru a le forma atitudini pozitive față de mediu, care să conducă ulterior la un comportament ecologic.

Proiectul național ”*România de poveste*” din cadrul Asociației OvidiuRo își propune să inspire copiii să facă o schimbare pozitivă pentru mediul în care trăiesc. Astfel, acest proiect are 3 obiective principale și anume:

- conștientizarea problemelor de mediu;
- modelarea unor atitudini de protejarea a mediului;
- formarea comportamentului ecologic.

În acest context, pentru a putea marca și dezvolta copiilor capacitățile și atitudinile de protejare a mediului, am realizat sub umbrela GRLI, creată de Silvia Breben și susținut de Asociația Creștini, Craiova, un concept nou outdoor, pilot, o mică Grădină de Relaxare, Liniștire și Învățare ce aduce schimbări de paradigmă în învățământul din România.

GRLI este cu adevărat o provocare! Am creat împreună cu preșcolarii o trusă tematică, ce are multiple funcționalități și nenumărate beneficii. Copii au colectat elemente din natură, pe care le pot sorta după diferite criterii și folosi într-o mare varietate de jocuri și activități creative pentru relaxare și învățare! Experimentând și creând putem afla cum se combină cu alte tehnici mai laborioase, descoperind combinații în scop de relaxare și mai ales de învățare și evaluare, integrate în metode sau ca metode interactive de succes.

Îmbinând aceste minunate proiecte, am integrat și arta tranzientă pentru un impact și mai spectaculos, deoarece aceasta reușește cu succes să aducă împreună natura, relaxarea și învățarea. Arta tranzientă este un concept folosit în cadrul pedagogiilor de inspirație Reggio Emilia sau care promovează *conectarea copiilor cu natura*. Este o artă cu caracter non-permanent, cunoscută și sub numele de ”no glue art” (artă fără lipici).

Arta tranzientă se bazează pe metode simple, cu care fiecare dintre noi a experimentat la un moment dat, copii fiind sau adulți jucăuși. Arta tranzientă este un concept adus și popularizat în România de Miruna Tîrcă, sub umbrela platformei de educație în natură și educație prin călătorii Kinder Trips.

Ceea ce am încercat a fost să aduc laolaltă idei și resurse sub o metodologie coerentă, să ofer direcții și perspective, să răspândesc inspirație și nu în ultimul rând să genereze conștientizare pe marginea unor metode de lucru simple, dar de impact, învățate și puse în aplicare datorită participării la aceste proiecte naționale inovatoare.

Mai jos o să las o serie de resurse și idei care pot oferi multă inspirație în practicarea artei tranziente la școală, la grădiniță, acasă sau în natură.

- ***”Pe fundul oceanului”***

- îmbinarea materialelor din natură pentru realizarea unei teme stabilite anterior;

- ***„Copacul înflorit”***

- așezarea pieselor astfel încât să aibă o formă, un contur și o utilitate, reprezentive din mediul apropiat;

- ***„Marea și plaja”***

- poziționarea pieselor naturale în manieră creativă alături de materiale mărunte și fine (nisip), prin realizarea unei povești anterior audiate;

- **"Animale de la Zoo"**

- crearea unei mini-grădini zoologice prin aducerea împreună a materialelor naturale cu siluete de animale și poziționarea acestora corespunzător modului de viață.

Dacă cei mici ajung să vadă în natură o sursă de distracție, de joacă, de creație, atunci este excelent, pentru că își vor găsi de lucru oriunde ar fi.

Deși în aparență poate părea o chestiune simplistă și banală, în realitate sunt multe tipuri de activități implicate în generarea unei *"bucăți"* de artă tranzientă:

- Sortarea și gruparea materialelor;
- Combinarea creativă a culorilor;
- Crearea unui *pattern* sau a unei geometrii a elementelor (adeseori se întâmplă intuitiv);
- Aranjarea și rearanjarea elementelor, libertatea de a explora și de a o lua de la capăt, libertatea de a testa un design și de a face schimbări;
- Munca de concept, identificarea unei idei și mai bune sau îmbunătățirea ideii inițiale;
- Explorarea texturilor materialelor;
- Consolidarea încrederii în sine a copiilor;
- Încurajarea simțului autonomiei;
- Procesarea unor emoții;
- Dezvoltarea limbajului (atunci când copiii își prezintă creațiile sau elaborează povești pe marginea lor);
- Dezvoltarea unui simț al sinelui.

Așadar, e necesar să le permitem copiilor să creeze și să se joace fix cum vor, fără a pune vreo presiune în acest sens. Important este să le asigurăm mediul necesar și să le facilităm *"invitații la explorare"*.

Webografie:

1. <https://kindertrips.com/ro/ce-este-arta-tranzienta/>
2. <https://www.earlyyearscares.com/eyc/latest-news/not-try-transient-art-setting/>

Ce menținem și ce schimbăm în educație ?

Educator-puericultor Cobianu Cristina Elena

Educator-puericultor Curtașu Petruța

Educația este colacul de salvare ale unei lumi care se zbate actualmente în hățișurile confuziei, degradingoladei, inegalității sociale, ale incapacității individului de adaptare la nou.

Lucrarea de față își propune să evidențieze latura pozitivă a procesului instructiv – educativ în actuala sa formă, respectiv, să puncteze aspectele care trebuie corectate, cu accent pe educația din România.

Sistemul educațional autohton are, în prezent, numeroase lacune, de la cele de natură organizațională, la mentalitate, teoretizare, practică, etc. Dacă punem în balanță ce trebuie să menținem, respectiv, ce trebuie să schimbăm în actualul sistem educațional românesc, din nefericire, talerul înclină la categoria schimbare.

Pentru că întotdeauna este bine să vedem partea plină a paharului, am să prezint, mai întâi, aspectele pozitive ale procesului instructiv – educativ, care, desigur, se impune a fi menținute în cadrul unui eventual proces de ajustare a ceea ce înseamnă astăzi educația în România.

- ✓ *Existența învățământului obligatoriu:* este esențial faptul că fiecare părinte are obligația, prin lege, să își îndrume copilul către sistemul educațional, de la grupa mare a ciclului pre-primar, ciclul primar, ciclul gimnazial, până la ciclul liceal. Din punct de vedere legislativ, se dorește modificarea Legii educației naționale nr. 1 din anul 2011, astfel încât să devină obligatorii grupa mijlocie a ciclului pre-primar (cu sugestie de implementare până cel târziu în anul 2023), dar și grupa mică a aceluiași ciclu (termenul limită fiind șapte ani mai târziu). Se dorește obligația prezenței în sistemul educațional a fiecărui copil până la împlinirea vârstei de 18 ani.
- ✓ *Gratuitatea învățământului obligatoriu:* această caracteristică a actualului sistem educațional trebuie menținută, întrucât facilitează accesul oricărui copil la educație, indiferent de nivelul de trai al familiei.
- ✓ *Dreptul la manuale gratuite:* o altă bilă albă o reprezintă asigurarea manualelor pentru anii de studiu obligatorii (există țări în care nici pentru clasele I-IV elevilor nu li se asigură manualele);

- ✓ *Alternanța cursuri – pauze:* dacă în alte state europene (Italia), elevii se bucură de o singură pauză de 15 – 20 de minute la un total de 7 – 8 ore de curs zilnice, iată că în România orele de 45 – 50 de minute alternează cu pauze, recreații de 10 minute, la care se adaugă pauza mare de 20 de minute.
- ✓ *Existența sistemului de burse:* răsplata în bani (modestă, ce-i drept) pentru elevii cu rezultate meritorii, dar și pentru copiii ale căror familii se confruntă cu probleme financiare constituie un sprijin și o stimulare a elevilor, în același timp, de a se apleca temeinic asupra studiului.

Fără a avea pretenția că am menționat toate punctele forte ale sistemului nostru de învățământ, voi trece la capitolul puncte slabe, mult mai multe fiind, în acest caz, aspectele care trebuie menționate. Este

nevoie de o schimbare radicală a sistemului educațional, atât în ceea ce privește copilul, cât și cadrul didactic. Și de această dată, vorbim despre un lanț al slăbiciunilor: un aspect negativ își pune amprenta și asupra puținelor părți pozitive ale educației românești. Iată aspectele ce ar trebuie îmbunătățite, excluse, înlocuite - după caz.

Viziunea asupra educației

„Crearea unei viziuni de țară pentru educație și învățământ pe termen lung (...) este nevoie cam de șase ani pentru a se vedea rezultate pozitive” (Lomaca, 2015) – este o primă schimbare care ar trebui să marcheze sistemul educațional românesc. La ora actuală, mai marii învățământului românesc nu au o strategie de perspectivă bine pusă la punct: *pentru ce educăm? cum dorim să arate, ce trebuie să știe elevul la absolvirea școlii? care vrem să fie imaginea și structura societății românești în viitor ?*

Discrepanțele dintre rural / zone defavorizate și urban

Alinierea învățământului din mediul rural și din zonele defavorizate la nivelul celui din mediul urban – de ce ? Pentru că toți copiii, indiferent de mediul de viață (oraș / sat) și de nivelul de trai (bogat / modest / precar / sărac) au dreptul la aceleași șanse. Soluții?

Finanțarea prioritară a acestor zone, sprijinirea familiilor în a face față cerințelor sistemului: degeaba îi dau copilului manuale gratuite, dacă părinții nu își permit să îi cumpere o bluză și o pereche de pantaloni.

Lipsa unui „portret” al elevului – model / viitorului adult

La ora actuală, sistemul educațional românesc nu știe care este portretul moral, intelectual al elevului de azi, adultul de mâine. Lipsește un model, nu există repere, nu știm cum vrem să arate din punct de vedere etic, intelectual, emoțional, social etc., adultul viitorului. Ce fel de societate clădim?

Care trebuie să fie liniile defnitorii ale personalității omului secolului XXI? Teorie versus practică, obiectivitate versus subiectivism, elită vs. mediocritate – în ce direcție ne îndreptăm, ce alegem? Întrebări, deocamdată, din păcate, retorice...

Finanțarea sistemului educațional

Acest aspect comportă două paliere. În primul rând – se impun investiții majore în reabilitarea clădirilor, dotarea unităților școlare (mobilier nou, materiale didactice, aparatură performantă, internet – mai ales în mediul rural și în zonele defavorizate, înnoirea manualelor – nu de puține ori elevii primesc manuale vechi, rupte, mâzgălite, pătate, dotarea grădinițelor cu jocuri educative, jucării, etc.). În al doilea rând – creșterea nivelului de salarizare a cadrelor didactice, a personalului auxiliar din sistemul educațional, majorarea alocațiilor, burselor de studiu și a burselor sociale condiționate de calificativele și notele obținute.

Existența unui singur tip de școală, indiferent de puterea de înțelegere a elevului

Din acest punct de vedere, unitățile de învățământ – primare, gimnaziale, liceale, universitare – ar trebui reorganizare având drept criteriu de bază nivelul intelectual al copilului. Așadar, ar putea exista unități pentru elevii super dotați, pentru elevii cu un nivel intelectual normal, obișnuit, dar și pentru copiii cu un intelect modest. În cadrul actualului sistem, nu de puține ori, cadrele didactice sunt puse în dificultate, ajungându-se la fenomenul de discriminare involuntară. Exemplu: într-o clasă de liceu, nu poți preda la nivelul elevului olimpic internațional pentru că cei mai slabi dintre elevi nu vor înțelege absolut nimic; la polul opus, nu poți preda doar pentru elevii slabi sau pentru cei de nivel mediu, întrucât îl defavorizezi pe elevul olimpic.

Dificultate identică indiferent de puterea de înțelegere a elevului

Asemenea unităților școlare, după exemplul sus-menționat, manualele, respectiv, materialele auxiliare (culegeri, atlas-uri, scheme, grafice, dicționare, enciclopedii, teste) ar trebui reconfigurate în funcție de puterea de înțelegere a copilului.

Curriculum nucleu și curriculum la decizia școlii

De data aceasta, aduc în discuție problematica obiectelor de studiu. La ora actuală, se insistă pe anumite materii care nu au absolut nicio relevanță în ceea ce privește pregătirea elevului de viață. „Aerisirea” ar trebui să înceapă cu ciclul gimnazial: ce rost are să impun unui elev din clasele V-VIII studierea educației muzicale, spre exemplu, în timp ce el manifestă interes, vocație, chemare pentru istorie, spre exemplu, sau matematică. Este valabilă și vice-versa: de ce să oblig un elev – viitor muzician să studieze matematică

pe parcursul a cinci ore săptămânal, când prioritatea și opțiunea lui este cu totul diferită ? În atare situație, consider că ponderea disciplinelor trebuie împărțită în mod egal între obiectele de studiu obligatorii și cele cu caracter opțional. Trebuie, deci, alocată o mai mare libertate de decizie din partea părintelui și a elevului vizavi de ceea ce își dorește să studieze, să aprofundeze, să devină, să profeseze în viață.

Obligativitatea respectării perioadelor de vacanță

Există elevi și mă refer cu precădere la cei superdotați care își doresc să aprofundeze anumite discipline sau anumite tematici inclusiv în perioada vacanțelor (cu referire la cele trei luni „libere,, de studiu ale vacanței de vară). Evident, relaxarea este binevenită atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Dar, pot exista elevi cu alte opțiuni. În astfel de situații, se va apela la cadre didactice disponibile, iar remunerarea lor se va face în raport cu participarea lor la aceste cursuri de vară.

Bibliografie:

1. Cojocaru, V. Mihaela. (2003). *Educație pentru schimbare și creativitate*, București, Editura Didactică și Pedagogică, p. 27.
2. Cristea, Sorin. (1979). *Dicționar de pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, p. 154.
3. Idem. (1994). *Fundamentele pedagogice ale reformei învățământului*, București, Editura Didactică și Pedagogică, p. 81.

Tehnologia, parte a inovației educaționale

Educator-puericultor Frățoiu Ionela

Educator-puericultor Gherghe Ana-Maria

Omul există și evoluează în timp doar prin educație. Știința și practica educativă este una dintre cele mai importante activități specifice comunităților umane (Cucoș, 2002), care se adaptează nevoilor oamenilor și care se pliază pe transformările care survin de-a lungul timpului asupra educației și a tot ceea ce implică acest concept.

Încă de la apariția primilor oameni, nevoia de a se educa, de a învăța era fundamentală pentru adaptarea la mediul înconjurător. Cu trecerea timpului, educația a căpătat o anumită valență socială, întrucât individul avea nevoie de educație pentru a se integra și a conviețui într-un mediu social. Dar, pentru ca actul educativ să poată influența anumite schimbări atât în planul comportamental al individului cât și în cel cognitiv, este necesar ca individul respectiv să acorde o importanță desăvârșită momentelor de reflecție personală, „de punere sub semnul și ghidajul raționalității” (Cucoș, 2002, p. 15) a ceea ce descoperă nou în timp.

Fiind o activitate vitală pentru omenire, educația trebuie să-și remodeleze finalitățile și scopurile, iar această cerință presupune o abordare a problemelor de la altitudinea reflecției filosofice (Cucoș, 1995). Așadar, factorii implicați în actul educativ trebuie să fie capabili să se detașeze de rutina zilnică, de ceea ce fac în fiecare zi. Aceștia trebuie să învețe să privească din exterior, pentru a remarca dacă ceea ce fac în mod constant este și benefic pentru ceilalți participanți la procesul educațional, și anume elevii. Cadrele didactice trebuie să se adapteze nevoilor elevilor, să fie capabile să își optimizeze practica educativă pentru îmbunătățirea actului educativ, dar și să își armonizeze activitatea didactică cu schimbările ce intervin pe parcurs.

Una dintre cele mai importante schimbări ce s-a remarcat încă de la începutul secolului XXI a fost digitalizarea educației. Dacă pentru unii indivizi această acțiune de digitalizare a educației a constituit o alegere liberă fără niciun fel de constrângere din exterior, pentru alții acest fenomen a constituit o necesitate educațională. Această necesitate a apărut din dorința de a inova și de a îmbunătăți calitatea actului educativ. Uneori, inovația

este o chestiune de sincronizare. O idee mare își face apariția exact în momentul în care există tehnologia necesară pentru implementarea ei (Isaacson, 2015).

Proiectul propune o analiză a impactului digitalizării în domeniul educațional, evidențiind transformările aduse de tehnologie în procesul de învățare și predare. Scopul acestui proiect este de a examina modul în care utilizarea instrumentelor digitale și a resurselor online poate îmbunătăți calitatea educației, stimulând implicarea elevilor și eficiența cadrelor didactice. Proiectul va evalua, de asemenea, modul în care pandemia COVID-19 a accelerat adoptarea tehnologiilor digitale în sistemul educațional și va propune strategii pentru optimizarea integrării acestora în curriculum și metodologia de predare. Prin acest proiect, se urmărește să se identifice cele mai bune practici și să se ofere recomandări pentru dezvoltarea și implementarea unei educații digitale eficiente în contextul societății contemporane.

1.1. Particularitățile educației digitale

În esență, digitalizarea în educație reprezintă tranziția de la metodele tradiționale de predare și evaluare la utilizarea tehnologiei în procesul de învățare și predare. Aceasta implică o schimbare de paradigmă, trecând de la predarea pasivă la interacțiunea activă și participativă a elevilor. Digitalizarea promovează comunicarea bidirecțională între profesor și elevi, stimulând gândirea critică și creativă și oferind oportunități pentru evaluare obiectivă și feedback instantaneu.

1.2. Digitalizarea învățământului românesc

Sistemul de învățământ din România este fundamentat pe două niveluri principale: învățământul preuniversitar și învățământul superior, fiecare cu subdiviziunile sale. Acest sistem include nu doar instituțiile tradiționale precum școlile și universitățile, ci și alte componente importante cum ar fi taberele educative sau cursurile de pregătire profesională. O parte esențială a procesului educațional o reprezintă familia și comunitatea locală. Educația este obligatorie și gratuită până la finalizarea învățământului liceal inferior și este împărțită între sectorul public și cel privat.

Istoria sistemului de învățământ românesc începe în 1859 și a fost influențată de factori politici, sociali și economici. În ultimii ani, se observă o tendință către modernizare și digitalizare, cu introducerea educației digitale în școli. Această schimbare aduce noi provocări, dar și beneficii pentru societate, recunoscându-se necesitatea noilor competențe digitale.

Cu toate acestea, există provocări legate de accesul la tehnologie și de disparitățile dintre mediul urban și rural în ceea ce privește implementarea educației digitale. Cu efort și conștientizare, sistemul de învățământ românesc poate progresa către un viitor digital, asigurând astfel oportunități egale pentru toți elevii.

1.3. Beneficiile tehnologiei în mediul educațional

Tehnologia în mediul educațional a devenit din ce în ce mai importantă, aducând numeroase beneficii pentru profesori, elevi și sistemul educațional în ansamblu. Iată câteva dintre beneficiile majore:

1. *Acces la resurse educaționale:* Tehnologia permite accesul la o gamă vastă de resurse educaționale, inclusiv texte, imagini, videoclipuri și programe software, care pot îmbogăți procesul de învățare și îi pot ajuta pe elevi să înțeleagă și să asimileze conținutul mai eficient.
2. *Personalizarea învățării:* Cu ajutorul tehnologiei, profesorii pot adapta mai ușor materialele și metodele de predare în funcție de nevoile individuale ale elevilor. Aceasta poate duce la o înțelegere mai profundă a subiectelor și la creșterea performanțelor academice.
3. *Colaborarea și comunicarea:* Tehnologia facilitează comunicarea și colaborarea între elevi și profesori, dar și între elevi. Prin intermediul platformelor online și a uneltelor de colaborare, elevii pot lucra împreună la proiecte, pot împărtăși idei și pot primi feedback rapid și constructiv.
4. *Flexibilitate și accesibilitate:* Tehnologia elimină barierele geografice și temporale, oferind acces la educație în orice moment și din orice loc. Acest lucru este deosebit de important pentru elevii care nu au acces la educație tradițională din diverse motive, precum cei care locuiesc în zone izolate sau care nu se pot deplasa din motive de sănătate.
5. *Dezvoltarea abilităților tehnologice:* Într-o lume tot mai digitalizată, competențele tehnologice sunt esențiale pentru succesul viitor al elevilor. Utilizarea tehnologiei în mediul educațional îi ajută să-și dezvolte aceste abilități și să devină mai pregătiți pentru piața muncii.
6. *Reducerea decalajului digital:* Integrarea tehnologiei în educație poate contribui la reducerea decalajului digital între elevi din medii diferite. Asigurându-se că toți elevii au acces la tehnologie și învățarea digitală, școlile pot contribui la egalitatea de șanse în educație.

7. *Eficiența administrativă*: Tehnologia poate îmbunătăți procesele administrative din școli și instituții de învățământ superior, reducând munca manuală și cheltuielile administrative.

Acestea sunt doar câteva dintre beneficiile majore ale utilizării tehnologiei în mediul educațional. Cu toate acestea, este important să se acorde atenție și provocărilor asociate, precum securitatea datelor, dependența excesivă de tehnologie și decalajul digital.

Schimbarea sau inovația în sistemul de învățământ preșcolar, și nu numai, presupune, însă, stadii de dezorganizare a sistemului anterior, perioade însoțite inevitabil de stări marcate de anomie, dezorientare și dispersie socială (Moculescu, 2001). Deci, schimbarea nu reprezintă un proces facil prin care sistemul de educație trece în prezent. Acest proces este marcat atât de avantaje printre care se numără dezvoltarea simțului creativ, estetic, a gândirii critice, a dorinței de autodepășire a condiției consacrate în cadrul societății, cât și de anumite limite precum refuzul categoric asupra integrării oricărei forme de noutate, de inovație în viața cotidiană cu tot ceea ce implică acest concept.

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică. O inovație în învățământ este fundamentată de o concepție științific bine determinată. În această ordine, trebuie să subliniem că aparatul categorial al unei inovații în educație este destul de diferit și se poate caracteriza prin o modificare amplă a sistemului educațional din punct de vedere al orientării, structurii și conținutului, „o schimbare profundă îndreptată spre obiectivele și structurile sistemului și spre conținuturile și metodele educației” (Les reformes de l'éducation: expériences et perspectives). Inovația în învățământ este o activitate deliberată, care urmărește introducerea unei noutăți într-un context dat și este pedagogică deoarece își propune ameliorarea substanțială a pregătirii preșcolărilor/elevilor printr-o situație de interacțiune și interactivitate.

Bibliografie:

1. Cucos, C. (2002). *Pedagogie*, Ediția a II-a revăzută și adăugită. Iași: Polirom.
2. Idem. (1995). *Pedagogie și axiologie*. București: Editura didactică și pedagogică.
3. Isaacson, W. (2015). *Inovatorii: cum a creat revoluția digitală un grup de hackeri, genii și tocilari*. București: Publica.
4. Moculescu, A. (2001). *Dimensiuni ale succesului social în perioada de tranziție*. Revista Română de Sociologie, Serie nouă, 5-6.

Metode moderne aplicate în învățământul preșcolar

Educator-puericultor Ioana Ancuța Elena

Educator-puericultor Ioniță Georgiana Elena

Deoarece societatea este într-o continuă schimbare și evoluție, apare necesitatea de schimbare a modului de transmitere și fixare a cunoștințelor, astfel încât copiii să fie motivați și stimulați să cunoască, să descopere și să afle lucruri noi.

Astfel, pentru a realiza un act educativ de calitate, cadrul didactic va folosi metode moderne, centrate pe copil.

Metodele moderne pun copilul în centrul atenției, primând interesul acestuia pentru cunoaștere. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii își asumă responsabilități, își dezvoltă creativitatea. De asemenea, aceste metode încurajează învățarea prin cooperare și ajută copiii să comunice între ei.

Metodele didactice moderne folosite în învățământul preșcolar sunt: metoda piramidei, metoda cubului, metoda Schimbă perechea, explozia stelară, Brainstormingul, tehnica ciorchinelui, bula dublă, metoda Știu- Vreau să știu Am învățat, metoda pălăriilor gânditoare, Metoda R.A.I, Diagrama Venn, metoda Turul galeriei, tehnica 6/3/5, metoda Philips, piramida și diamantul, schimbă perechea, etc.

În alegerea metodelor didactice trebuie să se țină cont de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, de materialele și mijloacele de învățământ disponibile.

Avantajele și dezavantajele metodelor didactice moderne

Un prim avantaj al metodelor didactice moderne îl constituie faptul că acestea sunt centrate pe copil, fiind centrate pe explorare, pe cercetare, fapt pentru care copiii sunt mult mai atrași de conținut și de activitatea didactică.

Printre avantaje enumerăm și stimularea creativității, stimularea efortului de autocontrol, dezvoltă cooperarea în cadrul grupurilor, cultivă spiritul aplicativ, practic și experimental.

Un alt avantaj este faptul că încurajează gândirea critică și creativitatea preșcolarilor. În cadrul unei activități, preșcolarii își pot exprima propriile concepții, propria imaginație, punctul de vedere cu privire la activitatea desfășurată de către cadrul didactic. De asemenea

promovează colaborarea și activitățile în grup, dezvoltând astfel cooperarea, spiritul de echipă, competiția.

Un avantaj major îl reprezintă utilizarea tehnologiei în cadrul utilizării unor metode didactice moderne, preșcolarii fiind atrași de tehnologie își vor însuși cunoștințele mult mai ușor, prin diverse jocuri, videoclipuri, prezentări legate de noțiunile ce trebuie parcurse în cadrul activităților activ-participative.

Tot printre avantajele, subliniem și rolul profesorului care este unul pasiv, toată atenția este centrată pe preșcolari și pe desfășurarea activităților de către aceștia, dezvoltându-se totodată și relaționarea în cadrul grupului.

Principalul scop al metodelor didactice moderne îl constituie crearea unei coeziuni în cadrul grupului și antrenarea preșcolarilor în cadrul activităților didactice. De asemenea, permit excluderea atitudinilor negative în interiorul grupurilor cu ajutorul numeroaselor sarcini didactice.

Un alt avantaj al metodelor didactice moderne îl constituie interesul față de conținuturile studiate prin prisma cercetării, explorării individuale a noțiunilor, canalizând tot efortul spre descoperirea unei noi informații utile în cadrul activității didactice.

Un prim dezavantaj îl constituie faptul că sunt mari consumatoare de timp și resurse, necesită timp pentru organizarea sălii de grupă și multe resurse materiale pentru desfășurarea activităților activ-participative.

Beneficiile metodelor moderne asupra preșcolarilor

Metodele moderne au următoarele beneficii asupra preșcolarilor:

- crește motivația acestora;
- stimulează creativitatea;
- dezvoltă dorința de a dobândi noi deprinderi;
- stimulează atenția la varietatea lumii;
- se evită șablonizarea răspunsurilor la un anumit subiect;
- dezvoltă spiritul competitiv;
- dezvoltă spiritul de echipă;
- se consolidează încrederea în forțele proprii;
- dezvoltă inteligența emoțională;
- preșcolarii își asumă luarea unor decizii;
- ajută preșcolarii timizi să se integreze în colectiv;

- preșcolarii sunt încurajați să își formeze și să își exprime propriile opinii;
- preșcolarii sunt pregătiți pentru a face față diferitelor situații;
- stimulează gândirea critică a preșcolarilor;
- preșcolarii învață să colaboreze, punând ideile la comun;
- preșcolarii devin ancorați în propriile sarcini;
- preșcolarul devine motivat în dezvoltarea propriilor competențe;
- îi ajută pe preșcolarii să își concentreze atenția;
- dezvoltă curiozitatea intrinsecă, dorința de a explica, de a explora, de a descoperi, de a observa.

Bibliografie:

1. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Ediția a IV a. Iași : Editura Polirom.
2. Crețu, A., *Lucrare de absolvire- Metode moderne aplicate în învățământul primar*.

Proiectele eTwinning și aplicarea acestora în cadrul educației timpurii

Prof. înv. preșcolar Arzoiu Leontina Filofteia

eTwinning este o comunitate consacrată profesorilor și altor categorii de cadre didactice din domeniul educației și formării profesionale inițiale, începând cu educația și îngrijirea copiilor preșcolari și până la instituțiile de învățământ superioare care pregătesc viitoare cadre didactice. eTwinning întruchipează o metodologie, o abordare pedagogică, o comunitate de practică și o platformă care facilitează inovarea, comunicarea și colaborarea.

Programul eTwinning a fost lansat în 2005 drept componentă fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, iar din 2014 eTwinning a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport. În mai 2022, portalul eTwinning a fost integrat în European School Education Platform.

Scopul programului eTwinning este de a facilita comunicarea și colaborarea dintre instituțiile de învățământ preuniversitar din Republica Moldova cu cele din comunitatea eTwinning, implicând elevii în activități didactice inovative și de colaborare. eTwinning

promovează colaborarea prin intermediul tehnologiilor comunicării și informației (TIC), oferind asistență, servicii și instrumente de lucru.

Obiectivul principal al acțiunii eTwinning este de a consolida și de a dezvolta rețelele școlare (school networking) printr-o schemă de înfrățire între școli (school-twinning), care ar permite tuturor școlilor europene să creeze parteneriate pedagogice.

În cadrul activității de la grupă au fost implementate diverse proiecte de acest tip, dintre care *One child, one thousand cultural codes*. Țările partenere sunt: Turcia, România, Croația, Georgia. Acest proiect a început în luna februarie 2024 și s-a încheiat în luna iunie 2024.

În fiecare lună au fost descoperite subiecte noi: povești tradiționale, dansuri tradiționale, jocuri tradiționale, mâncare tradițională, proverbe, zicători, precum și altele. În cadrul proiectului au fost integrate aplicații web 2.0. Întâlnirile online cu profesorii și preșcolarii au avut loc pe platforma dedicată proiectului.

Astfel, proiectul a avut în vedere transmiterea valorilor culturale din cadrul țărilor partenere. Vârsta copiilor din cadrul proiectului a fost cuprinsă între cinci și zece ani.

Obiectivele proiectului au fost:

- Recunoașterea și interiorizarea diferențelor culturale.
- Asigurarea transferului culturii către generațiile viitoare.
- Împărtășirea culturii cu partenerii străini.
- Dezvoltarea creativității și a imaginației.
- Îmbunătățirea abilităților de ascultare și de înțelegere prin învățarea socială.
- Dezvoltarea simțului ritmului.
- Asigurarea socializării copiilor prin asigurarea comunicării reciproce.
- Recunoașterea operelor de artă și asigurarea protecției acestora.

Webografie:

1. <https://e-twinning.utm.md/despre-etwinning/>
2. <https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/bir-cocuk-binbir-kulturel-kod-one-child-thousand-cultural-codes/twinspace/pages/geleneksel-cocuk-oyunu-atasozu-manitekerleme-deyim-etkinlikleri-traditional-childrens-game-proverb-maninursery-rhyme-idiom-activities-it-will-be-implemented>

Rolul jocului în educația timpurie

Educator-puericultor Rădoi Andra-Maria

Educația timpurie este fundamentală pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, iar jocul reprezintă o componentă esențială în acest proces. Deși la prima vedere poate părea doar o activitate recreativă, jocul are multiple funcții educative care contribuie la dezvoltarea cognitivă, socială, emoțională și fizică a copiilor. Acest articol explorează importanța și beneficiile jocului în educația timpurie.

Jocul stimulează curiozitatea și dorința de a explora, ceea ce este crucial pentru dezvoltarea cognitivă. Prin activități de joc, copiii își dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor, gândirea logică și creativitatea. Jocurile de construcție, puzzle-urile și jocurile de rol sunt exemple de activități care încurajează copiii să gândească critic și să-și folosească imaginația.

De exemplu, când un copil construiește un turn din cuburi, el învață despre echilibru și gravitație, dezvoltând totodată abilități motrice fine și coordonare mână-ochi. Puzzle-urile îi ajută pe copii să înțeleagă relațiile spațiale și să-și îmbunătățească memoria și concentrarea.

Prin joc, copiii învață să interacționeze cu alții, să împartă, să negocieze și să coopereze. Jocurile de grup oferă oportunități valoroase pentru dezvoltarea abilităților sociale și pentru învățarea normelor și regulilor sociale. De exemplu, prin jocurile de rol, copiii pot învăța să empatizeze și să înțeleagă perspectivele altora.

Jocurile de echipă, cum ar fi cele sportive, îi învață pe copii despre importanța muncii în echipă și a fair-play-ului. Aceste experiențe sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor sociale și emoționale, care vor fi fundamentale pe tot parcursul vieții.

Jocul oferă copiilor o modalitate de a-și exprima emoțiile și de a-și dezvolta autoreglarea emoțională. Prin joc, copiii pot explora sentimentele de bucurie, frustrare, tristețe și furie într-un mediu sigur și controlat. Jocul simbolic, în special, permite copiilor să-și exteriorizeze emoțiile și să-și exploreze fricile și dorințele.

De exemplu, un copil care joacă "de-a doctorul" poate să își depășească teama de medic și să învețe să facă față situațiilor stresante. Jocurile de acest tip îi ajută pe copii să-și construiască încrederea în sine și să-și dezvolte abilitățile de gestionare a emoțiilor.

Activitățile de joc fizic sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților motorii grosiere și fine. Jocurile care implică alergare, sărituri, aruncări și prindere ajută la dezvoltarea mușchilor mari și la coordonarea generală. În același timp, activitățile care necesită precizie, cum ar fi desenul, tăiatul cu foarfeca sau construirea cu blocuri mici, dezvoltă abilitățile motrice fine.

Activitatea fizică prin joc este, de asemenea, importantă pentru sănătatea generală, contribuind la prevenirea obezității și la promovarea unui stil de viață activ și sănătos.

Jocul este mult mai mult decât o simplă activitate distractivă; este un instrument esențial pentru educația timpurie. Prin joc, copiii își dezvoltă abilități cognitive, sociale, emoționale și fizice care sunt fundamentale pentru creșterea și dezvoltarea lor. De aceea, este crucial ca părinții, educatorii și factorii de decizie să recunoască importanța jocului și să îi acorde un loc central în programele educaționale timpurii.

Prin promovarea și susținerea jocului în educația timpurie, putem contribui la formarea unor indivizi echilibrați, creativi și bine adaptați social, pregătiți să facă față provocărilor viitoare.

Bibliografie:

1. Catalano, H., Albușescu, I. *Pedagogia jocului și a activităților ludice*. Editura Didactica Publishing House.

Educația timpurie și jocurile ei

Prof. înv. preșcolar Radu Cerasela

„Jocul este puntea între copilărie și vârsta matură” (J. Chateau)

Nici o altă activitate educațională și relaxantă nu are atâta răsunet în sufletul copilului cum are jocul. În evoluția ontogenetică a omului, jocul a fost în permanență asociat copilăriei, dar trebuie evidențiat și faptul că un adult care nu s-a jucat în copilărie, este pe tot parcursul vieții frustrat. Consider că nimic nu limitează mai mult în existența umană și din formarea personalității viitorului adult, decât lipsa jocului în copilărie.

Pentru copil, jocul este o formă de activitate cu serioase implicații psihologice și pedagogice care contribuie la informarea și formarea lui ca om. Jocul didactic dă un randament sporit față de celelalte modalități de lucru folosite în activitatea de învățare, în special la școlarii mici, deoarece el face parte din preocupările zilnice preferate ale copiilor.

Jocul se consideră ca o activitate fizică sau mintală gratuită, ce se realizează doar datorită plăcerii ce o provoacă, spune J.Chateau. (Șchiopu U, Verza M, (1981), Psihologia vârstelor, E.D.P.). Desigur, conturarea motivului plăcerii ca implicat în dinamizarea jocului, anulează greutatea lui.

Copilul dobândește prin intermediul jocului, deprinderea de autoservire în satisfacerea propriilor trebuințe, ca apoi jocul să devină mai complex, să se structureze acțiunii cu instrumente diverse. Astfel jocul de-a familia este intens practicat, poate cel mai frecvent întâlnit în copilărie, prezentând foarte mare importanță și din cauză că familia este scena principală de viață a copilului și totodată elementul social în care se condensează și reflectă în mod special întreaga viață socială.

Deci jocul este o activitate de primă importanță în evoluția psihică a copilului. Jocul încorporat în activitatea didactică reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care, paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală, fizică a copilului.

Din punct de vedere pedagogic, Ion Cerghit, făcând o clasificare a metodelor de învățământ a considerat că învățarea la preșcolari se realizează prin metode de acțiune fictivă sau simultană (stimularea unei activități care se desfășoară după anumite reguli) din acesta făcând parte și jocul.

Bibliografie

1. *** (2018). Revista de repere didactice și pedagogice pentru învățământ primar și preșcolar, Nr. 4/2018. Bacău: Editura Smart Academic;
2. Marcia, L., Nell, W., Drew, F. (2016). *De la joc la învățare, Cum folosim jocul didactic în educația timpurie?*. Editura Educație și formare;
3. Schiopu, U., Verza, E. (1981). *Psihologia vârstelor – ciclurile vieții*. București: EDP.

Prevenirea și combaterea bullying-ului în grădinița de copii

Prof. înv. preșcolar Stan Florina

Să fim prieteni. Fără bullying, este un program de prevenire a bullying-ului care face din relațiile pozitive dintre copii-copii și copii-adulți o prioritate, creând pentru toți actorii implicați oportunități de a participa și de a acționa. A fost construit pornind de credința potrivit căreia un puternic simț al comunității și relațiile pozitive dintre copii previn excluderea și bullying-ul. *Să fim prieteni* pleacă de la premisa că bullying-ul este întodeauna responsabilitatea adulților. Adulții care se află zilnic în preajma copiilor sunt în măsură să prevină cel mai bine bullying-ul.

Bullying-ul poate să transforme grădinița într-un loc de temut, în timp ce aceasta ar trebui să le asigure preșcolărilor un mediu în care să se simtă în siguranță. Odată informați, copiii pot lua atitudine, pot interveni pentru ei înșiși, dar și pentru ceilalți, iar numărul cazurilor de acest fel se va diminua treptat.

Prevenirea acestui fenomen este responsabilitatea tuturor și nimeni nu ar trebui să fie indiferent față de acele persoane care se află în incapacitatea de a se descurca într-o asemenea

situație.

Cadrele didactice pot să contribuie la diminuarea fenomenului fie prin activități de informare, implicare și combatere a fenomenului, fie prin neacceptarea și sancționarea imediată a unor astfel de comportamente.

Scopul proiectului

Informarea corectă a elevilor din învățământul primar, gimnazial și liceal, a părinților acestora și a cadrelor didactice cu privire la fenomenul "bullying": definire, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala

românească, forme de prevenție, modalități de a lua atitudine, de a interveni pentru ei înșiși și/sau pentru alții, în vederea diminuării numărului cazurilor de acest fel.

3. Obiectivele proiectului

- ✓ Diseminarea informațiilor despre fenomenul ”bullying”: definire, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească ;
- ✓ Creșterea gradului de conștientizare a efectelor negative ale fenomenului „bullying” în rândul eleviilor, părinți ai acestora, cadre didactice și al nivelului de informare al acestora asupra necesității implicării în prevenirea și combaterea acestui fenomen;
- ✓ Însușirea de către preșcolari, părinți ai acestora și cadre didactice, a unor tehnici de gestionare corectă a situațiilor în care elevii sunt victime ale unor persoane care practică ”bullyingul”;
- ✓ Consilierea preșcolarilor care practică ”bullying-ul”, cu accent pe dezvoltarea altor metode de exprimare a emoțiilor negative și de rezolvare a conflictelor interioare proprii;
- ✓ Instruirea cadrelor didactice și a părinților copiilor cu privire la felul în care își pot sprijini elevii/ copiii implicați în situații de tip ”bullying” (”victime” sau ”agresori”).

Programul are la bază cercetări științifice de ultimă oră și este ușor de integrat în rutina zilnică, fiind implementat în parteneriat cu Mary Foundation și Save the Children

Danemarca, pornind de la metodologia Free of Bullying. Începând cu ianuarie 2020, Salvați Copiii România a adaptat metodologia, introducând Să fim prieteni grădinițele din România, cu sprijinul Ministerului Educației și CMBRAE.

Bibliografie:

1. Johansen, S.L. (2014). *Children's lives and playing with digital media*. Dafolo. Viața copilului și jocul cu mijloacele digitale.
2. Netzelmann, Tzvetina Arsova, Steffan, Elfriede, Angelova, Marina. *Strategii pentru o clasă fără bullying*, manual pentru profesori și personalul școlar.
3. Rambøll (2017) *Impact evaluation: Free of Bullying and children's socio-emotional skills*. [Evaluarea impactului: Fără Bullying și abilitățile socio-emoționale ale copiilor.]

Managementul motivațional și participativ în educație

Prof. înv. preșcolar Duță Marilena Tatiana

Principalii factori de grup ce apar în cadrul grupelor preșcolare sunt:

- atributele psihosociale ale preșcolarilor: statutele, rolurile, nivelul lor de aspirație și așteptare. Statutul este “un ansamblu de cerințe, de dispoziții oficiale care reglementează poziția fiecărui individ într-o colectivitate”, iar rolul “reprezintă aspectul comportamental al statutului, totalitatea conduitelor realizate din perspectiva deținerii unui anumit status.” (A. Neculau, 1983, p. 169). Statutul desemnează “ansamblul drepturilor și îndatoririlor unei persoane în virtutea cărora ea ocupă o anumită poziție în grup”, iar cea de rol, “ansamblul comportamentelor prin care se realizează prescripțiile statutului.”

- relațiile interpersonale, legăturile psihologice, conștiente și directe dintre ei. Ele constituie cel mai autentic factor de grup, respectarea sau influențarea lor soldându-se cu rezultate favorabile. Preșcolarii pot fi așezați la mese conform preferințelor afective, constituirea grupurilor mici în vederea realizării unor activități colective.

- psihologia colectivă, de grup se dezvoltă din interacțiunile dintre membri; este o forță facilitatoare, dinamizatoare a procesului instructiv-educativ.

Ce fenomene preșcolare în interiorul grupei de preșcolari pot constitui adevărate crize?

Conflicte și situații relaționale greu controlabile între:

- preșcolari: certuri injurioase, bătăi soldate cu traume fizice și psihice (rănirea preșcolarilor) care au implicat mai mulți copii ai grupei și au condus la divizarea grupului;

- profesori-părinți: conflicte care pot împiedica incomensurabil coeziunea organizației grupei și a echilibrului atitudinal al cadrului didactic; denigrări; mituiri;

- inter-clase: prin exacerbarea stărilor de emulație în diverse împrejurări, prin conflicte deschise între membri marcanți ai celor două colective, toate însă cu proiecții ample în planul relațiilor ori a stabilității organizației clasei și identificabile prin scăderea eficienței activităților educaționale.

Concepțiile psiho-pedagogice prezintă greșeala din mai multe perspective:

- concepțiile clasice asează greșeala sub semnul maleficului, a negativului extrem, a incapacității totale ori parțiale a individului în raport cu unele elemente psihologice;
- aptitudinile, exprimă un nivel redus al inteligenței iar eticheta așezată în dreptul individului ar fi " E redus... e limitat... e prost...". Explicația inneistă ține loc de explicație definitivă;
- atitudinile: se vorbește despre lipsurile de motivare, de concentrare, de atenție, de voință, tânărul fiind etichetat "poate dar nu vrea...", "nu e nimeni care să-l încurajeze".
- concepțiile moderne caută geneza greșelii, pe de o parte în disfuncțiile sistemului educațional familial, preșcolar ori social, iar pe de alta în deficiențele psihice potențiale ori funcționale ale individului (spre exemplu, ar fi o neștiință de a procesa informația, de a o valorifica, dându-se naștere astfel unui nou tip de greșeală, eroarea funcțională).

Din punct de vedere managerial, pedeapsa este utilă ca mijloc de dirijare, ca normă, fiindcă exercită o influență cu adevărat educativă, determinându-l pe cel care a greșit să nu mai dorească să încalce norma, nu din teamă, ci datorită propriei rațiuni.

Profesorul trebuie să rămână profesor, prin tradiție el nu se ocupă decât de predare-învățare-evaluare, lucrurile trebuie să rămână așa cum sunt - iată câteva dintre barierele

culturale ale managementului educațional. Barierele schimbării se pot depăși prin ceea ce se numește profesionalizarea managerială a profesorului. Stadiul actual de modă în care este perceput managementul în educație se va transforma într-un curent managerial care va determina pregătirea managerială a profesorilor.

Bibliografie

1. Adler, Alfred. (1995). *Psihologia școlarului greu educabil*. București: Editura IRI;
2. Bălan, Elena, Chirițescu, Dorina, Teșileanu, Angela, Ulrich, Louis Rinaldo, Godinac, Mihaela, Tudorache, Mariana. (2007). *Violența în școală. Metode intervenție. Ghid de bune practice*. București: Editura Atelier Didactic.
3. Craiovan, Mihai Petru. (2006). *Introducere în psihologia resurselor umane*. București: Editura Universitară.

Taxonomia „noilor educații” și elemente de specificitate ale acestora

Educator-puericultor Ana Maria Raluca

Important de menționat este faptul că aceste noi educații își găsesc, de fiecare dată, corespondența în problematica lumii contemporane, întrucât ele vin să pregătească elevii de astăzi, adulții de mâine, în scopul identificării modalităților optime de soluționare a acestor problematici.

Care sunt deci *noile educații*, ca răspuns la cerințele lumii contemporane, ale societății secolului XXI ?

➤ EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

Educația ecologică se încadrează la începuturile „noilor educații” implementate în cadrul procesului instructiv – educativ: „...unul dintre primele răspunsuri pedagogice la problematica lumii contemporane stimulate și oficializate (...) sub genericul noile educații” (Văideanu, 1996, pp. 65-67).

În ceea ce privește ciclul de învățământ, educația ecologică poate fi luată în considerare inclusiv la nivelul învățământului primar, tematica abordată fiind accesibilă și

celor mai mici dintre elevi. Aceasta implică noțiuni din aria ecologiei, ca și știință, și a mediului – cu o arie largă de acoperire, inclusiv elemente de geografie, biologie, estetică.

Obiectivul general al educației ecologice este învățarea elevului de a trăi și acționa în spiritul conștientizării importanței mediului înconjurător, a protejării acestuia.

Obiectivele specifice acestei noi educații sunt mai multe, dar toate, importante: însușirea cunoștințelor teoretice de bază pentru a înțelege ce înseamnă ecologie, realizarea importanței relației om-natură, formarea deprinderilor necesare concretizării aspectelor teoretice, conturarea unei atitudini pro-mediu, diferențierea pozitivului de negativ în ceea ce privește mediul înconjurător, înțelegerea importanței acestuia pentru viață.

Conținuturile educației ecologice se rezumă la: concepte și termeni specifici (mediu înconjurător, mediu natural, atmosferă, hidrosferă, litosferă, poluare, ecosistem, combatere a poluării, factori poluanți etc.), științe care inserează conceptul de mediu (biologie, geografie, fizică, chimie, economie, sociologie, psihologie), respectiv, domenii de activitate asupra cărora își lasă amprenta mediul prin calitatea sa (sănătate, economie, educație, tehnologie). Educația ecologică se poate realiza în cadrul următoarelor tipuri educaționale: educație formală (grădinițe, școli, licee, facultăți);

educație non-formală (activități în aer liber, voluntariat ecologic), educație informală (situații de fapt observate personal, experiențe proprii). Modalitățile prin care profesorul transmite elevului informațiile sunt adaptabile în funcție de ciclul de învățământ, anul de studiu și capacitatea de înțelegere a copilului: explicație, observația, activitatea practică, experimentul, analiza, jocul, dialogul, competiția). În ceea ce privește educația ecologică, principiile acesteia se regăsesc în următoarea enumerare: conștientizarea tematicii, însușirea deprinderilor practice și a atitudinii pozitive, adaptarea tematicii la ciclul școlar și nivelul de receptare specific vârstei elevului (Cristea, 2003).

Ce se urmărește prin educația ecologică? Formarea unor tineri care să înțeleagă importanța protejării mediului și să anticipe eventuale pericole, riscuri, atentate la integritatea mediului înconjurător și, indirect, la starea de sănătate a populației.

➤ EDUCAȚIA DEMOGRAFICĂ

Cunoscută și sub numele de „educație despre populație”, își propune să formeze indivizi responsabili din punct de vedere civic.

Problematika lumii, din punct de vedere demografic se referă la: creșterea alarmantă a populației în zonele sărace ale lumii, îmbătrânirea populației în zonele unde natalitatea este

în descendență, aglomerațiile umane, structura populației în funcție de vârstă, sex, religie, mediu de viață, studii etc.

Între obiectivele specifice ale educației demografice, se identifică: conștientizarea importanței evoluției populațiilor, consecințele dezechilibrelor, înțelegerea termenilor specifici (natalitate, mortalitate, echilibru, planning etc.), obiectivul de natură generală fiind formarea de atitudini pozitive în scopul prevenirii dezechilibrelor resursei umane, culturalizarea populației pe linie de perpetuare a speciei umane și de îngrijire, creștere și educare a copiilor, pornind de la statistici „care arată ritmul rapid de creștere demografică a lumii, deoarece aceasta constituie problema principală” (Marinescu, 2013, p. 22).

În ceea ce privește concretizarea educației demografice la nivelul procesului instructiv – educativ, sunt pretabile ciclurile de învățământ gimnazial și liceal (pentru simplul motiv că elevul, la această vârstă, are capacitatea de a înțelege cunoștințele și informațiile prezentate), iar ca discipline – anatomie, geografie etc.

➤ EDUCAȚIA PENTRU DREPTURILE OMULUI

Pe fondul unui rasism, din păcate pentru cei în cauză, dar și pentru lumea contemporană, per ansamblu, tot mai accentuat la nivel mondial, de asemenea, pe în condițiile în care exploatarea, înjosirea omului de către om capătă amploare, acest nou tip de educație are rolul de a forma indivizi care să știe să accepte, să conviețuiască, să empatizeze cu ceilalți indiferent de nivelul de cultură, originile etnice, vârsta, orientările religioase, sexuale, profesionale ale semenilor. La nivelul lumii contemporane, persistă inechități, inegalități în ecuații precum: negri – albi, creștin ortodocși – catolici, săraci – bogați, inteligenți – incuți, tineri – bătrâni prin favorizarea uneia dintre categorii sau înjosirea celeilalte de către oameni simpli, dar și instituții.

Educația pentru drepturile omului este aplicabilă atât la nivelul preșcolarilor (respectul pentru cel de lângă noi indiferent dacă este negru, alb, frumos, urât, mic, mare, băiat, fată ...tot OM este), cât și la nivel școlar (însușirea deprinderilor de a accepta, a fi obiectiv, a fi imparțial, a nu jigni, a nu profita, a nu înjosi, a fi egalul celuilalt). Obiectivele educației pentru drepturile omului sunt structurate pe două paliere:

- obiective de natură cognitivă - însușirea informațiilor despre drepturile omului, instituții cu responsabilități în domeniu, sancțiuni prevăzute pentru discriminare, conștientizarea importanței temei, însușirea și aprofundarea unor termeni precum: egalitate, drepturi, hărțuire, umilire, exploatare etc.

- obiective de natură afectivă – empatie, compasiune față de victime, respect față de semenii (Momanu, 2002 pp. 143 - 147).

➤ EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE

Pe fondul existenței unei societăți tot mai bolnave (a se lua în calcul sensul de bază al termenului), educația pentru sănătate are rolul de a îndruma copilul către un regim de viață sănătos prin însușirea deprinderilor de a deosebi ce este bine și ce este rău pentru el însuși.

Obiectivele cadru ale educației pentru sănătate – aplicabilă tuturor ciclurilor didactice – sunt structurate astfel: deprinderea unui stil de viață sănătos; autocunoașterea din punct de vedere psihologic, biologic, spiritual, emoțional; deprinderea de a preveni tot ceea ce poate avea consecințe negative asupra sănătății; abilitatea de a diferenția un stil de viață sănătos de opusul său; conștientizarea rolului și importanței pe care le are sistemul medical.

Obiectivele de referință se referă concret la atitudinile și deprinderile pe care trebuie să le dobândească elevul în perioada însușirii informațiilor aferente educației pentru sănătate: reguli de igienă personală, efectele nerespectării acestor reguli pentru sănătate, importanța unei alimentații sănătoase, condițiile optime pentru o creștere și o dezvoltare armonioasă, menținerea sănătății mentale și emoționale, importanța odihnei, influența factorilor de mediu asupra sănătății, efectele nedorite ale consumului de substanțe nocive pentru organism, prevenirea accidentelor, a actelor de violență.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin. (2003). *Educația ecologică*. în Revista Didactica Pro, nr. 6(22)/2003, pp.64-66.
2. Idem. (2009). *Noile educații în pedagogia postmodernă*. în Revista Didactica Pro, Nr. 4 (56) /2009, pp. 53-56.
3. Cucuș, Constantin. (2002). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom, pp. 47 – 48.

O grădiniță fără violență

Prof. învă. preșcolar Tacu Maria Mirela

Prof. învă. preșcolar Dinu Marinela

Odată cu dezvoltarea societății și accesul nelimitat la informația de orice natură, omul a devenit sclavul voinței de putere, de conducere și al dorinței de lider. Această nevoie de atenție ia naștere încă din copilăria timpurie. Datorită limitelor impuse universului copilului, acesta își exercită nevoia de putere și de atenție prin violență.

Preșcolăritatea reprezintă, în cele mai multe cazuri, prima oportunitate a copiilor de a interacționa cu alți copii. În această etapă a preșcolărității, micuții învață cum să relaționeze cu cei de vârsta lor, să coopereze, să împartă, să îi ajute, dar și să îi înțeleagă pe ceilalți. Fie că apare în familie, fie că apare la grădiniță sau în grupul de prieteni, violența se manifestă prin: amenințări sau intimidări, critică neconstructivă, porecle jignitoare, țipete, învinuiri și reproșuri repetate, manipulare emoțională, atitudini descurajatoare, farse repetate, diminuarea meritelor persoanei respective sau transmiterea ideii că victima nu valorează nimic fără agresor

În perioada preșcolărității, părinții, cadrele didactice și ceilalți adulți din preajma copiilor trebuie să îi ajute pe micuți să își dezvolte aptitudinile de a se înțelege cu ceilalți după reguli clare. Trebuie să li se explice pe înțelesul lor care sunt consecințele unor fapte. Copiii trebuie încurajați și obișnuiți să își ceară iertare atunci când greșesc, chiar și neintenționat. De multe ori este benefic să li se solicite copiilor nu doar să își ceară scuze, ci și să repare, dacă este posibil, ce au stricat, cum ar fi, de exemplu, un castel din cuburi.

Aceștia trebuie să încerce să înțeleagă motivațiile din spatele comportamentului nepotrivit cu copiii și să influențeze cauzele care îi fac să fie nervoși și irascibili. Apoi să nu folosească expresii jignitoare, având pretenția ca un copil să se comporte ca un om matur. Să înțeleagă că sunt nerezonabili dacă fac asta, un copil este un copil.

Din această perspectivă, la grupa mijlocie pe care o conducem am organizat o serie de activități ce fac parte din Programul *Să fim prieteni - Fără Bullying* - program de prevenire a bullying-ului care face din relațiile pozitive dintre copii-copii și copii-adulți o prioritate, creând pentru toți actorii implicați oportunități de a participa și de a acționa.

Experiența de până acum ne arată că violența în rândul celor mici este o realitate care poate fi redusă, într-o măsură semnificativă, în manifestări pe care le putem numi acceptabile. Energia copiilor poate fi canalizată pe teritoriul unor activități cu încărcătură exclusiv educativă.

Cu ajutorul poveștii *Ursulețul prieteniei ne învață regulile*, copiii sunt familiarizați cu regulile grupei. Astfel, ei descoperă mai întâi comportamentele care pot să creeze haos sau pot dăuna bunei înțelegeri, pentru ca mai apoi, să identifice comportamentele pozitive, pe care ar trebui să le manifeste la grădiniță.

Regulile au fost afișate în sala de grupă pentru ca toți copiii să le poată vedea și de a-i ajuta pe copii să și le reamintească și să-i motiveze să le respecte

Rezultate: Dezvoltarea abilităților copiilor de a rezolva singuri conflictele și de a relua jocul, fără implicarea unui adult

Activitatea *Să ne relaxăm* a fost utilizată pentru a promova empatia și atenția față de ceilalți. Copiii au fost încurajați să fie atenți la nevoile colegilor lor și să ofere sprijin prin masajul pe spate. În timp ce li se citește povestea *Ursulețul prietenos* vine în România - copiii execută mișcările sugerate de poveste, făcând astfel masaj pe spatele celui din fața sa.

Prin intermediul acestor activități copiii au aflat, într-un cadru atractiv

vârstei lor, că violența fizică și/sau verbală nu aduce nimic bun, din contră, ea deteriorează relațiile dintre ei.

Bibliografie:

1. *** (2020). Suport curs „Să fim prieteni – Free of Bullying, Ghid anti-bullying pentru specialiștii din grădinițe. Fundația Mary și Salvați Copiii Danemarca.
2. Petrea, I. (2007). *Și tu poți fi supernanny – cum să îți crești bine copilul*. București: Editura TREI.

Cireșe pe crenguță - Proiect de activitate

Educator-puericultor Nițu Ioana Alexandra

Numele meu este Nițu Ioana Alexandra, sunt absolventă a Liceului Pedagogic și a Facultății de Științele Educației, iar drumul meu a început aici... alături de antepreșcolarii Grădiniței cu P.P. nr. 14 din Târgoviște.

Am pășit cu mult entuziasm în această unitate, care mai târziu avea să-mi devină „casă”. Am întâlnit aici o echipă perfecționistă, bine instruită și dornică să împărtășească competențele și cunoștințele lor pedagogice.

Trebuie să recunosc că nu a fost ușor, dar totul a prins contur alături de mici mei „ursuleți”.

Activitățile pe care le-am desfășurat cu ei de-a lungul primului meu an în calitate de cadru didactic m-au făcut să-mi doresc să susțin Examenul Național de Titularizare la nivelul antepreșcolar. A lucra cu o categorie de copii atât de „fragedă” nu este deloc ușor, iar pentru asta este nevoie de curaj, răbdare iubire, dar și o bună pregătire pedagogică.

Așadar, niște copii atât de mici au stimulat o educatoare debutantă, la început de drum, să depășească orice teamă și să susțină inspecția la grupă, ca mai apoi să o susțină pe cea scrisă.

Activitatea pe care am susținut-o a fost o activitate Artistică și de Îndemânare, în care copiii au avut de realizat Tema Plastică „Cireșe pe crenguță” prin tehnica dactilopicturii cu ajutorul motricității fine.

Leția s-a desfășurat linear, etapele lecției au fost respectate și îndeplinite cu succes, iar antepreșcolarii au realizat lucrări unice și corespunzătoare temei propuse.

Captarea atenției a constituit un punct important al lecției, fără de care activitatea nu avea finalitate. Acestora li s-a prezentat sub formă de surpriză o crenguță cu cireșe de la care a pornit o scurtă discuție, iar învățarea a avut loc sub formă de descoperire.

La final, „munca” le-a fost recompensată prin oferirea de brățări având ca scop motivarea învățării lor pe tot parcursul actului didactic.

GRUPA: Mijlocie A „Ursuleții” Antepreșcolar

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Copăcelul cu cireșe”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Cireșe pe crenguță”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate artistică și de îndemânare - *Educație plastică*

TEMA PLASTICĂ: Pata de culoare

MIJLOC DE REALIZARE/ TEHNICA DE LUCRU: Dactilopictură

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare de priceperi și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII consolidarea deprinderii și a priceperii de a utiliza mâinile și degetele pentru a reda tema propusă (imaginea cireșelor pe crenguțe) prin tehnica dactilopicturii.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 – să intuiască materialele de lucru folosite pentru realizarea lucrării (acuarele, lucrarea model, fișe);

O2 - să realizeze cu ajutorul degetului arătător cel puțin 2 puncte pe suprafața dată, având la dispoziție acuarele;

O3 - să fixeze pe suprafața de lucru pata de culoare, prin apăsare;

O4 - să analizeze lucrările realizate pe baza criteriilor precizate: respectarea spațiului de lucru și a culorii corespunzătoare, acuratețea lucrării.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, analiza produselor activității.
- **MATERIAL DIDACTIC FOLOSIT:** lucrare model, fișe de lucru - conturul cireșelor, copaci din polistiren, crenguțe de cireș, cutie de carton, acuarele, șervețele umede/uscate, paletă pentru culoare, recompense.
- **FORME DE ORGANIZARE:** individual, frontal

METODE DE EVALUARE: evaluare orală prin întrebări, observarea comportamentelor copiilor, aprecieri verbale.

DURATA ACTIVITĂȚII: 10 - 15 minute

Bibliografie:

1. *** (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*. Ministerul Educației Naționale.
2. Breben, Silvia &all. (2007). *Metode interactive de grup*, Ghid metodic. Editura

Arves.

3. Răileanu, Daniela, Vieru, Dorina. (2009). *Proiectarea pas cu pas - Îndrumător pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar*. Editura. Diamant.

Importanța excursiei școlare în învățământul preșcolar

Prof. înv. preșcolar Voloc Jeni Floriana

„Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă și să se ridice și să se înșele.

Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși sunt posibile.” Pestalozzi

Pornind de la acest îndemn, trebuie să-i învățăm pe copii să învingă dificultățile prin intervenții reale, posibile, să-i situăm în dialog cu mediul sau să-i facem să-și exerseze capacitatea de a opta și de a decide, pentru că perioada preșcolară este decisivă pentru formarea viitorului școlar, a tânărului de mâine.

De aceea, am hotărât să realizez o excursie în natură “La Arțar” împreună cu grupa mare Fluturașii pentru a descoperi mai multe despre frumusețea naturii.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Excursia reprezintă o formă de activitate extracurriculară care face posibil contactul nemijlocit cu lumea vie, oferind prilejul elevilor de a efectua observații asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală.

Cu ajutorul excursiei se pot transmite noi cunoștințe, se pot fixa și sistematiza cunoștințele dobândite la lecții, se realizează aplicații practice, se pot verifica diferite cunoștințe căpătate în școală sau în alte excursii sau vizite.

Excursia și drumeția cultivă dorința de a călători, de a cunoaște, de a ști cât mai mult, de a câștiga prin propriile forțe cunoștințe noi, de a se supune unui program de lucru în care activitatea intelectuală este împletită cu munca fizică.

Excursia și drumeția mai contribuie într-o largă măsură și la educația estetică a copiilor, constituie un prilej de stimulare a creației artistice, de cunoaștere a artei populare etc.

Excursiile organizate de grădiniță au multiple valențe de informare și educare a copiilor. Acestea, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă pentru că se desfășoară într-un cadru nou, stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă reclamă efort suplimentar.

Mediul de acțiune fiind deosebit, iar tehnicile de instruire altele, contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, îmbunătățesc memoria vizuală și auditivă, formează gândirea operatorie a copilului cu calitățile ei de echilibrare, organizare și obiectivare.

Preșcolarii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activitate, posibilități deosebite să-și cunoască copii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al învățământului preșcolar - pregătirea copilului pentru școală și viață.

Excursiile și drumețiile au un caracter relaxant, contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de elevi. După trecerea anilor, copiii își amintesc cu plăcere de întâmplările, din timpul excursiilor.

The fantastic 4: un spectacol pentru a descoperi spiritul european

Prof. înv. preșcolar Torcică Gheorghîța

În acest an școlar, grupa mijlocie Steluțele a avut oportunitatea de a participa la un proiect remarcabil, intitulat *THE FANTASTIC 4: Un spectacol pentru a descoperi spiritul european*. Acest proiect ludic-educativ a fost conceput pentru a dezvolta abilitățile de viață ale copiilor prin intermediul elementelor naturale și pentru a-i familiariza cu valorile fundamentale ale societății și spiritului european. De la celebrarea Zilei Erasmus, care a promovat oportunitățile interculturale oferite de programul Erasmus, până la activitățile interactive din cadrul Zilei Mondiale a Incluziunii, a Zilei Mondiale a Faunei Sălbaticice și a Zilei eTwinning, copiii au avut parte de o serie de experiențe educative valoroase. Aceste activități s-au axat pe pasiunea pentru inovație, adaptabilitate și conexiune, libertatea de exprimare și protecția mediului, simbolizate de cele patru elemente naturale: focul, apa, vântul și pământul.

Ziua Erasmus a fost o celebrare a programului - Copiii din grupa mijlocie au participat la ateliere interactive și prezentări, descoperind oportunitățile interculturale oferite de programul Erasmus. Prin aceste activități, ei au învățat importanța culturii în formarea unei identități europene comune.

Ziua mondială a Incluziunii - De Ziua Mondială a Incluziunii, evenimentul a adus în prim-plan poveștile de viață ale persoanelor cu dizabilități și eforturile pentru o societate mai incluzivă. Copiii au participat la activități interactive și discuții care i-au învățat să adopte o perspectivă holistică asupra incluziunii, recunoscând valoarea diversității și importanța accesibilității în toate aspectele vieții.

Ziua Mondială a Faunei Sălbaticice a fost marcată prin activități educative care au subliniat rolul fiecărei specii în ecosistem și amenințările cu care se confruntă. Copiii au participat la ateliere de creație și prezentări multimedia, învățând cum pot contribui la protejarea faunei sălbaticice și înțelegând importanța conservării biodiversității.

În cadrul *Zilei eTwinning*, copiii au fost introduși în platforma europeană care promovează colaborarea școlilor prin proiecte educative online. Cu ajutorul unui expert în educație digitală, au participat la prezentări de proiecte și sesiuni de networking, învățând

despre importanța parteneriatelor școlare și schimbul de idei inovative pentru o educație de calitate.

Proiectul *THE FANTASTIC 4* a integrat cele patru elemente naturale - focul, apa, vântul și pământul - pentru a crea un cadru educativ holistic. Fiecare element a simbolizat o axă fundamentală a societății și spiritului european.

Focul a reprezentat pasiunea, inovația și transformarea. Copiii au participat la ateliere de creație și inovație, învățând despre dezvoltarea personală și contribuind la proiecte care au adus schimbări pozitive în comunități.

Apa a simbolizat viața, adaptabilitatea și conexiunea. Copiii au explorat tehnici de autoreglare emoțională și au participat la activități interculturale, învățând despre importanța flexibilității și conectivității în construirea unei societăți armonioase.

Vântul a reprezentat libertatea, schimbarea și comunicarea. Copiii au participat la ateliere de comunicare eficientă, învățând despre importanța libertății de exprimare și a drepturilor omului.

Pământul a simbolizat stabilitatea, sustenabilitatea și comunitatea. Copiii au luat parte la proiecte de grădinărit, ateliere de reciclare și discuții despre importanța protecției mediului, învățând să fie responsabili față de mediul înconjurător.

Participarea la proiectul eTwinning *THE FANTASTIC 4*: Un spectacol pentru a descoperi spiritul european a avut un impact profund asupra copiilor din grupa mijlocie Steluțele. Aceștia au dezvoltat abilități esențiale de viață, precum respectul pentru diversitate,

colaborarea eficientă și responsabilitatea față de mediul înconjurător. Prin intermediul acestui program, copiii au fost inspirați să contribuie activ la comunitatea lor și să îmbrățișeze valorile fundamentale europene. Proiectul nu doar că le-a oferit o înțelegere mai profundă a importanței protecției mediului și a incluziunii, dar a și construit o fundație solidă pentru viitorul lor, încurajându-i să devină cetățeni responsabili și implicați.

Webografie

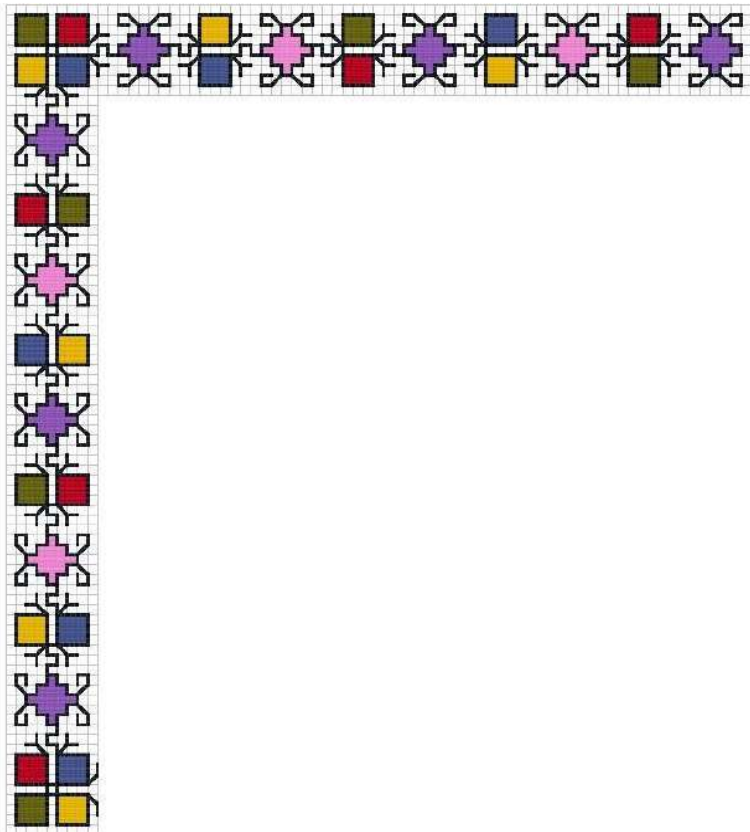
1. <https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/fantastic-4-show-discover-european-spirit/twinspace>

*INSTANTANEE DIN GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 14
TÂRGOVIȘTE*

ISSN 2066 – 1347

